YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

12 päivänä heinäkuuta 2007 *

Asiassa C-507/04,

jossa on kyse EY 226 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 8.12.2004,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. van Beek ja B. Schima, avustajanaan Rechtsanwalt M. Lang, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Itävallan tasavalta, asiamiehenään H. Dossi, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit E. Juhász, R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari), G. Arestis ja T. von Danwitz,

julkisasiamies: J. Kokott,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 11.1.2007 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kanteellaan Euroopan yhteisöjen komissio vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY (EYVL L 103, s. 1; jäljempänä direktiivi) 1 artiklan 1 ja 2 kohdan, 5 artiklan, 6 artiklan 1 kohdan, 7 artiklan 1 ja 4 kohdan, 8 artiklan, 9 artiklan 1 ja 2 kohdan eikä 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

2 Direktiivin 1 artiklan 1 kohdan mukaan direktiivi koskee kaikkien luonnonvaraisina elävien lintulajien suojelua jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, jossa perustamissopimusta sovelletaan. Sen tavoitteena on näiden lajien suojelu, hoitaminen ja sääntely, ja siinä annetaan säännökset niiden hyödyntämisestä. Tämän artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että direktiiviä sovelletaan lintuihin ja niiden muniin, pesiin ja elinympäristöihin.

3 Direktiivin 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on toteutettava, kuitenkaan rajoittamatta 7 ja 9 artiklan soveltamista, kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien yleisen suojelujärjestelmän luomiseksi tarvittavat toimenpiteet, joissa kielletään erityisesti

a) kyseisten lintujen tahallinen tappaminen tai pyydystäminen käytetystä menetelmästä riippumatta;

b) kyseisten lintujen pesien ja munien tahallinen tuhoaminen tai vahingoittaminen ja pesien siirtäminen;

c) kyseisten lintujen munien ottaminen luonnosta ja munien hallussa pitäminen tyhjinäkin;

d) lintujen tahallinen häirintä erityisesti lisääntymis- ja jälkeläistenkasvatusaikana, jos häirintä vaikuttaisi merkittävästi tämän direktiivin tavoitteisiin;

e) sellaisten lintulajien hallussapitäminen, joiden metsästäminen ja pyydystäminen ei ole sallittua."

4 Direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa kielletään suojeltujen lintujen kauppa seuraavin sanamuodoin:

"Jäsenvaltioiden on kiellettävä kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien myynti, kuljetus ja hallussa pitäminen myyntiä varten sekä elävien ja kuolleiden lintujen sekä kaikkien niiden helposti tunnistettavien osien tai linnuista valmistettujen tuotteiden myytäväksi tarjoaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 ja 3 kohdan soveltamista."

5 Direktiivin liitteessä III olevassa 1 ja 2 osassa on luettelo lajeista, joihin ei tämän direktiivin 6 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti sovelleta myyntikieltoa, kun tietyt edellytykset täyttyvät.

6 Direktiivin 7 artiklassa säännellään suojeltujen lintulajien metsästystä. Tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään seuraavaa:

"Tämän direktiivin liitteessä II lueteltujen lajien kantojen koon, maantieteellisen levinneisyyden ja lisääntymisnopeuden takia koko yhteisössä niitä voidaan metsästää kansallisen lainsäädännön mukaisesti."

7 Direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltioiden on varmistettava, että metsästys, tarvittaessa haukkametsästys mukaan lukien, harjoitettuna voimassa olevien kansallisten toimenpiteiden mukaisesti vastaa kyseisten lintulajien järkevän hyödyntämisen ja ekologisesti tasapainoisen sääntelyn periaatteita, ja että tämä käytäntö näiden lajien ja etenkin muuttavien lajien kantojen osalta on sopusoinnussa 2 artiklasta seuraavien toimenpiteiden kanssa. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että metsästystä koskevan lainsäädännön alaisia lajeja ei metsästetä pesimisaikana eikä eri lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheissa. Kun on kyse muuttavista lajeista, jäsenvaltioiden on huolehdittava erityisesti siitä, että metsästyslainsäädännön alaisia lajeja ei metsästetä niiden lisääntymiskauden aikana tai niiden palatessa pesimisalueilleen. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki aiheelliset tiedot siitä, miten niiden metsästystä koskevaa säännöstöä sovelletaan käytännössä."

8 Direktiivin 8 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Siltä osin kun on kyse tässä direktiivissä tarkoitetusta lintujen metsästyksestä, pyydystämisestä ja tappamisesta, jäsenvaltioiden on kiellettävä kaikkien sellaisten erityisesti liitteessä IV olevassa a kohdassa lueteltujen välineiden, laitteiden ja menetelmien käyttö, joilla laajamittaisesti tai valikoimattomasti pyydystetään tai tapetaan lintuja, tai joilla saatetaan paikallisesti hävittää jokin laji.

2. Jäsenvaltioiden on lisäksi kiellettävä metsästys liitteessä IV olevassa b kohdassa mainituista ajoneuvoista ja siinä mainituissa oloissa."

9 Direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltiot voivat, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, poiketa 5, 6, 7 ja 8 artiklasta seuraavin perustein:

a) – kansanterveyden ja yleisen turvallisuuden turvaamiseksi,

– lentoturvallisuuden turvaamiseksi,

– viljelmille, kotieläimille, metsille, kalavesille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi,

– kasviston ja eläimistön suojelemiseksi;

b) tutkimus- ja opetustarkoituksessa, kannan lisäämis- ja uudelleenistutustarkoituksessa sekä tehdäkseen mahdolliseksi näitä varten tapahtuvan kasvatuksen;

c) salliakseen tiukasti valvotuissa oloissa ja valikoivasti tiettyjen lintujen pienien määrien pyydystämisen, hallussapitämisen tai muuten asiallisen hyötykäytön."

10 Direktiivin 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti poikkeuksissa on mainittava

"– lajit, joita poikkeukset koskevat,

– pyydystämistä tai tappamista varten hyväksytyt välineet, laitteet ja menetelmät,

– vaaratekijät sekä ne ajalliset ja paikalliset olot, joissa näitä poikkeuksia voidaan myöntää,

– viranomainen, joka on valtuutettu ilmoittamaan, että vaaditut edellytykset täytetään, ja joka päättää, missä laajuudessa ja kuka saa käyttää mitäkin välineitä, laitteita ja menetelmiä,

– suoritettavat tarkastukset."

11 Direktiivin 11 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisen lintulajin istuttaminen jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalle alueelle, joka ei elä siellä luonnonvaraisena, ei vahingoita paikallista kasvistoa ja eläimistöä.

Itävallan eri osavaltioiden lait ja asetukset, joiden yhdenmukaisuus direktiivin säännösten kanssa on riitautettu

Niederösterreichin osavaltio

12 Kyseessä ovat seuraavat säännökset: Niederösterreichin luonnonsuojelulain (Niederösterreichisches Naturschutzgesetz 2000; LGBl. (Niederösterreich) 87/00; jäljempänä Nö NSchG) 17 §:n 5 momentti, 18 § sekä 20 §:n 4 momentti ja 21 §, Niederösterreichin metsästyslain (Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974; LGBl. (Niederösterreich) 76/74; jäljempänä Nö JagdG) 95 § ja Niederösterreichin metsästysasetuksen (Niederösterreichische Jagverordnung; LGBl. (Niederösterreich) 28/77; jäljempänä Nö JagdVO) 22 §.

13 Nö NSchG:n 17 §:ssä säädetään seuraavaa:

"_ _

5. Epäluontaisten, kyseiselle paikalle soveltumattomien kasvien istuttamiselle ja kasvattamiselle sekä epäluontaisten eläinten istuttamiselle ja kasvattamiselle vapaana luonnossa on saatava hallituksen lupa. Lupa on evättävä, jos kyseinen toiminta vaikuttaa pysyvästi sopeutuneisiin luontaisiin kantoihin, luontaisten eläin- ja kasvilajien luonnollisiin (geneettisiin) ominaispiirteisiin tai luonnon kauneuteen ja sen ominaispiirteisiin.

_ _"

14 Nö NSchG:n 18 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Lajien suojelua koskevilla säännöillä pyritään luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien suojeluun ja ylläpitoon niiden luonnollisessa ja historiallisessa monimuotoisuudessa. Lajien suojeluun kuuluu:

1) eläinten, kasvien ja niiden eliöyhteisöjen suojelu ihmisen aiheuttamilta vahingonteoilta, joihin kuuluu erityisesti haltuunotto

2) luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien elinympäristöjen suojelu, ylläpito, kehittäminen ja ennalleen saattaminen sekä niiden elinolosuhteiden suojelu ja

3) syrjäytettyjen luonnonvaraisten eläin- ja kasvilajien istutus tarkoituksenmukaisiin biotooppeihin niiden luontaisella levinneisyysalueella.

2. Osavaltion hallitus ilmoittaa asetuksella joko kokonaan tai, kun tämä riittää lajin säilyttämiseen, osittain tai tilapäisesti suojellut lajit, eikä sellaisia luonnonvaraisia kasveja voida kerätä eikä sellaisia luonnonvaraisia eläimiä metsästää, joiden kantaa on suojeltava tai ylläpidettävä

1) niiden harvinaisuuden tai niiden kantaa uhkaavan vaaran vuoksi

2) tieteellisistä tai luonnonperintöön liittyvistä syistä

3) niiden käyttökelpoisuuden vuoksi tai siksi, että ne ovat tärkeitä ekosysteemille, tai

4) luonnon monimuotoisuuden tai erityisyyden säilyttämiseksi. Asetuksessa voidaan nimetä eläin- tai kasvilajit, joiden kantaa uhkaa sukupuuttoon kuoleminen osavaltion alueella.

3. Lajeja, joita ei esiinny luonnostaan osavaltion alueella, voidaan asetuksella rinnastaa erityisesti suojeltuihin lajeihin, joita esiintyy luonnostaan kyseisellä alueella, kun tämä on tarpeen niiden kannan suojelemiseksi, jotta voidaan rajoittaa tai sulkea pois tämän lain alueellisella soveltamisalalla näiden lajien kannan vähenemisen taustalla olevia syitä, jotka uhkaavat tämän kannan olemassaoloa, ja kun kyseisiä lajeja

1) suojellaan erityisesti jossain muussa Itävallan osavaltiossa tai niiden alkuperämaassa

2) pidetään tällaisina tai ne on yksilöity tällaisiksi kansainvälisessä yleissopimuksessa, johon Itävallan tasavalta on liittynyt, tai

3) uhkaa vahvistettujen tietojen mukaan sukupuuttoon kuoleminen, eikä niitä suojella niiden alkuperämaassa.

4. 2 ja 3 momentin mukaisesti erityisesti suojeltujen lajien osalta on kiellettyä

– –

2) saalistaa, häiritä tahallisesti, pyydystää, pitää vankeudessa, loukata tai tappaa, hankkia, pitää hallussa, välittää, kuljettaa tai tarjota eläimiä myytäväksi elävinä tai kuolleina

3) vahingoittaa, tuhota tai siirtää näiden eläinten munia, toukkia, koteloita tai pesiä tai niiden pesimä-, lisääntymis-, kutemis- tai suojapaikkoja sekä

4) häiritä uhanalaisten ja tässä asetuksessa tarkoitettujen lajien biotooppeja, lisääntymispaikkoja ja elinympäristöjä erityisesti ottamalla niistä valokuvia tai filmaamalla niitä.

5. Muun tyydyttävän ratkaisun puuttuessa lokakuusta helmikuun loppuun saakka on sallittua siirtää, vahingoittaa tai tuhota erityisesti suojeltujen eläinten lisääntymispaikkoja tai pesiä, kun niissä ei ole poikasia ja ne ovat rakennuksen sisällä.

6. Tarvittaessa asetuksessa voidaan myös määritellä elinympäristön suojelutoimenpiteet sekä erityisesti suojeltujen lajien kannan suojelu- ja lisäämistoimenpiteet sekä kieltää tai rajoittaa toimintaa, joka voi vähentää vielä enemmän kantoja.

– –"

15 Nö NSchG:n 20 §:ssä säädetään seuraavaa:

"– –

4) Osavaltion hallitus voi päättää poikkeuksien myöntämisestä 18 §:ään erityisesti tieteellisiin tai opetuksellisiin tarkoituksiin, jos ei ole aihetta pelätä, että tästä aiheutuisi vaaraa suojelluille luonnonvaraisille kasveille ja eläimille, – –. Luvassa on mainittava ainakin seuraavat seikat:

1. lajit, joita poikkeukset koskevat,

2. pyydystämistä tai tappamista varten hyväksytyt välineet, laitteet ja menetelmät sekä

3. suoritettavat tarkastukset."

16 Nö NSchG:n 21 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Ellei tässä laissa tai sen nojalla annetuissa asetuksissa taikka hallinnollisissa päätöksissä annetuista erityisistä säännöistä muuta johdu, lähtökohtaisesti on sallittua toteuttaa toimenpiteitä, jotka liittyvät alueiden kaupalliseen käyttöön – –. Tätä poikkeussäännöstä ei sovelleta, jos toimenpiteillä tahallisesti vaikutetaan suojeltuihin kasveihin ja eläimiin tai suojeltuihin elinympäristöihin tai jos niillä vaikutetaan – – kasveihin ja eläimiin, joita uhkaa sukupuuttoon kuoleminen.

2. Ellei tässä laissa tai sen nojalla annetuissa asetuksissa taikka hallinnollisissa päätöksissä annetuista erityisistä säännöistä muuta johdu, lähtökohtaisesti on sallittua toteuttaa toimenpiteitä, jotka liittyvät maa-alueiden käyttämiseen nykyaikaisessa ja kestävässä maa- tai metsätaloustoiminnassa – –. Tätä poikkeussäännöstä ei sovelleta, jos toimenpiteillä tahallisesti vaikutetaan suojeltuihin kasveihin ja eläimiin tai suojeltuihin elinympäristöihin tai jos niillä vaikutetaan – – kasveihin ja eläimiin, joita uhkaa sukupuuttoon kuoleminen.

3. Alueiden käyttämistä maa- tai metsätalouteen pidetään nykyaikaisena ja kestävänä, kun maa- tai metsätaloustoiminnalla pyritään tuottamaan tai saamaan aikaiseksi kasvi- tai eläintuotteita ja kun se on järjestetty tietylle alueelle tietyllä hetkellä tavanomaisten tai perinteisesti käytettyjen menetelmien mukaisesti ja kun kyseisellä luonnon olosuhteisiin sopeutetulla käyttämisellä taataan kestävästi hyvin toimivan järjestelmän suorituskyky käyttämättä loppuun tuotantolähteitä ja rasittamatta kohtuuttomasti luontoa ja maisemaa."

17 Nö JagdG:n 95 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Kaikki valikoimattomat pyyntimenetelmät ovat kiellettyjä; erityisesti kiellettyä on

– –

3) metsästys yöllä – –; tämä kielto ei koske – – metsojen, teerien, hanhien, sorsien eikä kurppien metsästystä;

4) käyttää riistan metsästämiseksi tai tappamiseksi kohteen valaisemiseksi – – laitteita,

– –

8) käyttää houkuttimina sokeita tai runneltuja eläviä eläimiä tai nukutussyöttejä; käyttää nauhoittimia, sähköisiä ja elektronisia tappo- tai tainnutusvälineitä; käyttää peilejä ja muita häikäiseviä laitteita, räjähteitä tai toiminnaltaan tai käyttötavaltaan valikoimattomia verkkoja; uloskaasuttaa tai -savustaa;

9) metsästää riistalintuja silmukka-ansoilla, liima-ansoilla, koukuilla, verkoilla tai loukuilla;

10) metsästää ilma-aluksista, liikkuvista ajoneuvoista tai yli 5 km tunnissa kulkevista laivoista.

– –"

18 Nö JagdVO:n 22 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1) Jäljempänä mainittua riistaa saa periaatteessa saalistaa, pyydystää tai tappaa vain jäljempänä mainittuina aikoina:

– –

15. metso: 1.–31.5. parillisina vuosina

16. teeri: 1.–31.5. parittomina vuosina

– –

18. korpimetso: 1.1.–31.12.

– –

22. lehtokurppa: 1.9.–31.12. ja 1.3.–15.4.

– –"

Burgenlandin osavaltio

19 Kyseessä ovat seuraavat säännökset: Burgenlandin luonnonsuojelu- ja maisemanhoitolain (Burgenländisches Naturschutz- und Landschaftspflegegesetz; LGBl. (Burgenland) 27/1991; jäljempänä Bgld NSchLPflG) 16, 16 a ja 16 b §, Burgenlandin metsästyslain (Burgenländisches Jagdgesetz 1988; LGBl. (Burgenland) 11/1989; jäljempänä Bgld JagdG) 88 a §:n 1 ja 2 momentti sekä 88 b §, Burgenlandin

metsästysasetuksen (Burgenländische Jagdverordnung; LGBl. (Burgenland) 24/1989; jäljempänä Bgld JagdVO) 76 §:n 1 momentti sekä Burgenlandin lajiensuojeluasetuksen (Burgenländische Artenschutzverordnung 2001; LGBl. (Burgenland) 36/2001; jäljempänä Bgld ArtenschutzVO) 2 ja 6 §.

20 Bgld NSchLPflG:n 16 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Sikäli kuin seuraavassa mainittuja lajeja ei pidetä riistana tai kalastusoikeuden piiriin kuuluvina, suojeltuja ovat:

a) luonnonvaraiset eläimet – – sekä direktiivin 79/409/ETY liitteessä I, direktiivin 92/43/ETY liitteissä II, IV ja V, Bernin yleissopimuksen liitteissä II ja III sekä Bonnin yleissopimuksen liitteissä I ja II luetellut lajit

b) sanotun vaikuttamatta a) kohtaan kaikki muut luonnonvaraiset lintulajit kottaraista (*Sturnus vulgaris*) lukuun ottamatta [Bgld JagdG:n] 88 a §:n mukaisesti – –

2. Osavaltion hallitus määrittelee suojeltujen tai uhanalaisten eläinlajien osalta asetuksella

a) poikkeuksia – –

b) kielletyt pyyntitoimet ja -menetelmät lajien kantojen suojelemiseksi

c) toteutettavia toimenpiteitä suojeltujen lajien kantojen uudistamisen edistämiseksi – –

d) lajit, joiden osalta on niiden suojelemiseksi kiellettyä siirtää, heikentää tai tuhota niiden pesiä ja pesimispaikkoja, parittelu-, lisääntymis-, levähdys- ja talvehtimispaikkoja (pesäpuita, onttoja puita, pesimiskallioita ja -kaislikoita, ruoikoita, maapesiä ja vastaavia paikkoja) ja

– –

4. On kiellettyä saalistaa, häiritä, pyydystää, kuljettaa, pitää vankeudessa, haavoittaa, tappaa, pitää hallussa, siirtää tai vahingoittaa suojeltuja eläimiä niiden kaikissa kehitysvaiheissa. On kiellettyä tarjota myytäväksi, hankkia tai välittää tällaisia eläimiä tai niiden osia niiden tilasta, iästä tai kehitysvaiheesta riippumatta. On niin ikään kiellettyä ilmoittaa julkisesti valmiudesta myydä tai hankkia tällaisia eläimiä.

5. Jokaisen, jolla on hallussaan tai omistuksessaan suojeltuihin lajeihin kuuluvia eläimiä (tällaisten eläinten osat mukaan lukien ja tällaisten eläinten kehitysvaiheesta riippumatta), on viranomaisten pyynnöstä esitettävä todisteet niiden alkuperästä. Kuolleina tai hoitoa edellyttävässä tilassa löydetyt eläimet ovat osavaltion omaisuutta, ja ne on toimitettava viipymättä viranomaisille tai näiden nimeämään tieteelliseen laitokseen.

– –"

21 Bgld NSchLPflG:n 16 a §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Osavaltion hallitus varmistaa tai palauttaa ennalleen direktiiveissä 79/409/ETY ja 92/43/ETY tarkoitettujen lajien elinympäristöjen riittävän monimuotoisuuden ja pinta-alan – –. Tähän kuuluvat ensivaiheessa seuraavat toimenpiteet:

a) suojelualueiden perustaminen – – tai sopimusten tekeminen sekä tukien myöntäminen – –

b) ylläpito ja kunnostus, joka on suunnattu niiden elinympäristöjen suojelun mukaan, jotka esiintyvät erityissuojelualueiden sisä- ja ulkopuolella

c) tuhottujen elinympäristöjen ennalleen palauttaminen

d) elinympäristöjen luominen

e) sellaisten ekologisten prosessien ylläpito, ennalleen palauttaminen ja parantaminen, jotka ovat edellytyksenä elinympäristöjen luonnolliselle kehitykselle.

2. Osavaltion hallitus valvoo direktiiveissä tarkoitettujen lajien suojelun tilaa ja antaa siitä tietoja – –

3. Osavaltion hallitus toteuttaa asetuksella tutkimus-, valvonta- ja suojelutoimenpiteitä, jotta tahaton pyydystäminen ja tahattomat tappamiset eivät vaikuta kielteisesti suojeltuihin lajeihin.

– –"

22 Bgld NSchLPflG:n 16 b §:ssä säädetään seuraavaa:

"Ottaen huomioon muuttavien lajien suojelutarpeet osavaltion hallituksen on toteutettava erityisiä suojelutoimenpiteitä säännöllisesti esiintyvien muuttavien lajien osalta, kun kyseessä ovat niiden muuttoreittien varrella ja lähiympäristössä sijaitsevat pesimä-, sulkasato- ja talvehtimisalueet ja levähdyspaikat. Tämän vuoksi sen on kiinnitettävä erityistä huomiota kosteikkojen ja erityisesti kansainvälisesti merkittävien kosteikkojen suojeluun."

23 Bgld JagdG:n 88 a §:ssä säädetään seuraavaa:

"1) Viiniviljelmien suojelemiseksi (2 momentti) kottaraisia voidaan metsästää 15.7.–30.11.

2) Tämän toimenpiteen tarve on todettava osavaltion hallituksen antamalla asetuksella, kun suurten kottaraisparvien esiintyminen viiniviljelmillä on ennakoitavissa – –"

24 Bgld JagdG:n 88 b §:ssä säädetään seuraavaa:

"– –

2) Lehtokurppaa voidaan metsästää 1.3.–15.4. (lehtokurppaparven lento)."

25 Bgld JagdVO:n 76 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Metsästettäviä eläimiä, jotka luetellaan jäljempänä, ei voida saalistaa, pyydystää tai tappaa jäljempänä mainittuina rauhoitusaikoina:

– –

2) Riistalinnut:

– –

e) Luonnonvaraiset kyyhkyt:

Sepelkyyhky ja turkinkyyhky: 16.4.–30.6.

Turturikyyhky: 1.11.–30.6.

f) Kurpat:

Lehtokurppa: 1.1.–28.2. ja 16.4.–30.9.

– –

– –"

26 Bgld ArtenschutzVO:n 2 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Seuraavien lajien pesimis-, lisääntymis-, levähdys- ja talvehtimispaikkojen vahingoittaminen on kielletty:

mehiläissyöjä (*merops apiaster*)

I - 6000

sininärhi (*coracias garrulus*)

naakka (*corvus monedula*)

kuningaskalastaja (*alcedo atthis*)

– –

kalatiira (*sterna hirundo*)

törmäpääsky (*riparia riparia*)

valkoselkätikka (*dendrocopos leucotos*)

kattohaikara (*ciconia ciconia*)

harjalintu (*upupa epops*)

– –

2. On erityisesti kiellettyä

1) siirtää kallioita, kallioseinämiä tai puumaisia kasveja, jotka ovat 2 §:n 1 momentissa tarkoitettujen lajien majapaikkoja, tai kiivetä niille tai niihin lisääntymisaikana

– –"

27 Bgld ArtenschutzVO:n 6 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Käyttö maa- tai metsätaloustarkoituksiin on sallittua [Bgld NSchLPflG:n] 19 §:n mukaisesti. Tämän asetuksen säännökset eivät vaikuta lailliseen metsästyksen ja kalastuksen harjoittamiseen."

Kärntenin osavaltio

28 Kyseessä ovat seuraavat säännökset: Kärntenin metsästyslain (Kärntner Jagdgesetz 2000; LGBl. (Kärnten) 21/2000; jäljempänä Krnt JagdG) 3 §, 51 §:n 1–5 momentti, 59 §:n 1 momentti ja 68 §:n 1 momentti sekä Kärntenin metsästyslain täytäntöönpanoasetuksen (Kärntner Jagdgesetz 2000 – Durchführungsverordnung; LGBl. (Kärnten) 132/1991; jäljempänä Krnt JagdVO) 9 §:n 2 momentti.

29 Krnt JagdG:n 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Metsästystä on harjoitettava asianmukaisesti ja vallitsevan käytännön mukaisesti, ja huomioon on otettava metsästyksen hyvän hallinnon periaatteet. On kiellettyä vaarantaa riistalajin kanta asiattomalla metsästyksen harjoittamisella. Metsästystä on lisäksi harjoitettava siten, ettei vähennetä metsän yleisen edun kannalta myönteisiä vaikutuksia, ja erityisesti siten, että estetään se, että riista aiheuttaa metsää uhkaavaa vahinkoa – –

2. Metsästys on hyvin hallinnoitua, kun sen harjoittaminen vaikuttaa siihen, että saadaan tai pysytetään hyväkuntoinen, erilaisista lajeista muodostuva riistakanta, joka on mukautettu metsästysalueen kokoon ja ominaispiirteisiin. Tältä osin on otettava huomioon tasapainoinen ekosysteemi, maa- ja metsätalouden tarpeet sekä maankäyttö riistaekologian periaatteiden mukaisesti. Metsästyksen hyvä hallinto sisältää myös asianmukaisen riistansuojelun.

– –"

30 Krnt JagdG:n 51 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Seuraavien lajien metsästys on kielletty koko vuoden – –

2. Riistalajien, joita ei mainita 1 momentissa, osalta osavaltion hallitus määrittelee asetuksella ja ottaen huomioon metsästyksen hyvän hallinnon periaatteet (3 §), uhanalaisten riistalajien suojelun sekä riistan iän, sukupuolen ja biologiset erityispiirteet, mitä riistaa ei voida metsästää koko vuonna tai tiettyinä ajanjaksoina (rauhoitusajat). – –

3. Mikäli riistakantoja uhkaa vakava vaara, jonka taustalla on riistan menetys poikkeuksellisten sääolosuhteiden, luonnonkatastrofien, epidemioiden jne. vuoksi, osavaltion hallitus voi metsästyksen hyvän hallinnon edun nimissä pidentää rauhoitusaikoja koko osavaltion alueella, tietyillä hallintoalueilla tai tietyillä

metsästysalueilla tai päättää, että tiettyjen riistalajien metsästys on kiellettyä koko vuoden. Tämä asetus kumotaan, kun sen antamisen syy on poistunut.

4. Osavaltion hallitus voi pidentää tiettyjen riistalajien osalta rauhoitusaikoja, jotka on vahvistettu 1 tai 2 momentin mukaisesti, kaikilla tai tietyillä metsästysalueilla tai sikäli kuin kyseessä eivät ole 4a momentissa tarkoitetut riistalajit kumota ne tai lyhentää niitä, jos tämä vaikuttaa perustellulta metsästyksen hyvän hallinnon takaamiseksi ja ottaen huomioon paikalliset olosuhteet tai sääolosuhteet. Tällaisia asetuksia voidaan antaa enintään kahdeksi vuodeksi.

4 a Salliakseen valikoivasti ja pienissä määrin ympäri vuoden suojeltujen riistalintulajien tappamisen, pyydystämisen tai hallussapitämisen – – osavaltion hallitus voi muun tyydyttävän ratkaisun puuttuessa kumota tämän riistan osalta 1 momentin nojalla vahvistetun rauhoitusajan tai lyhentää sitä kansanterveyden, yleisen turvallisuuden tai lentoturvallisuuden turvaamiseksi, viljelmille, kotieläimille, metsille, kalastusalueille ja vesistöille koituvan vakavan vahingon estämiseksi, luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelemiseksi tai tutkimus-, kannan lisäämis- ja uudelleenistutustarkoituksessa sekä tehdäkseen mahdolliseksi näitä varten tapahtuvan kasvatuksen. Tämä säädös voidaan lisäksi antaa vain, jos asetuksessa lueteltujen lajien kantojen suotuisan suojelun tila säilyy rauhoitusajan kumoamisesta tai lyhentämisestä huolimatta. Sikäli kuin ei ole kyse ympäri vuoden suojelluista riistalinnuista, tällainen säädös voidaan muiden edellytysten täyttyessä antaa myös omaisuuden yleensä tai elinympäristön suojelemiseksi. Tämä säädös voidaan antaa enintään kahdeksi vuodeksi.

5. Osavaltion hallitus voi lisäksi lykätä tarkoituksenmukaiseksi ajaksi tietyn riistalajin – 4 a momentissa tarkoitettuja riistalajeja lukuun ottamatta – rauhoitusajan soveltamista kaikilla hallintoalueen metsästysalueilla tai tietyillä niistä, kun

metsästyksen, maatalouden tai metsätalouden hyvä hallinto sitä edellyttää. Rauhoitusajan soveltamista 4 a momentissa tarkoitettuihin riistalajeihin voidaan kuitenkin lykätä yksinomaan, kun tämä vaikuttaa tarpeelliselta 4 a momentissa tarkoitetun edun suojaamiseksi, muun tyydyttävän ratkaisun puuttuessa ja edellyttäen, että 4 a momentin toisessa virkkeessä säädetyt edellytykset täyttyvät.

– –"

31 Krnt JagdG:n 59 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Metsästysoikeuden haltijan on kirjattava metsästysalueellaan metsästysvuoden kuluessa kaadetut, pyydetyt tai muulla tavoin kuolleet eläimet kaadetun riistan luetteloon, jota pidetään erikseen kunkin metsästysalueen osalta; kun viereisten metsästysalueiden osalta on laadittu vain yksi kaatosuunnitelma, kirjaaminen tehdään yhteen kaatoluetteloon. – –

2. Kaadetun riistan luettelon pitämiseksi on käytettävä lomaketta, joka on vahvistettu Kärntenin metsästäjien yhdistyksen toimivaltaisen elimen antamalla asetuksella. Kyseistä asetusta annettaessa on otettava huomioon kaatoluettelon sisältö ja tavoite.

– –"

32 Krnt JagdG:n 68 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1) On kiellettyä

– –

19. tuhota riistalintujen pesiä ja pesissä olevia munia tai kerätä munia ilman lupaa – – sekä häiritä riistalintujen lisääntymispaikkoja lisääntymis- ja poikastenkasvatusaikana

– –"

33 Krnt JagdVO:n 9 §:ssä säädetään seuraavaa:

"– –

2) Jäljempänä mainittua riistaa voidaan metsästää yksinomaan mainittuina aikoina (metsästysajat) ja se rauhoitetaan muina aikoina:

– –

– metso: 10.–31.5.

– teeri: 10.–31.5.

– –

– nokikana: 16.8.–31.1.

– lehtokurppa: 1.9.–31.12. ja 16.3.–10.4.

– sepelkyyhky ja turkinkyyhky: 1.8.–31.12. ja 16.3.–10.4.

– –

– nokivaris: 1.7.–15.3.

– närhi: 1.7.–15.3.

– harakka: 1.7.–15.3.

– –"

Oberösterreichin osavaltio

34 Kyseessä ovat seuraavat säännökset: Oberösterreichin luonnon- ja maisemansuojelulain (Oberösterreichisches Natur- und Landschaftschutzgesetz, 2001; LGBl. (Oberösterreich) 129/2001; jäljempänä Oö NSchG) 27 §:n 1 ja 2 momentti, Oberösterreichin metsästyslain (Oberösterreichisches Jagdgesetz; LGBl. (Oberösterreich) 32/1964; jäljempänä Oö JagdG) 48 §:n 1–4 momentti sekä 60 §:n 3 momentti ja Oberösterreichin lajiensuojeluasetuksen (Oberösterreichische Artenschutzverordnung; LGBl. (Oberösterreich) 73/2003; jäljempänä Oö ArtenschutzVO) 5 §:n 2 momentti sekä 11 § ja rauhoitusajoista annetun Oberösterreichin asetuksen (Oberösterreichische Schonzeitenverordnung; LGBl. (Oberösterreich) 30/1990; jäljempänä Oö SchonzeitenVO) 1 §.

35 Oö NSchG:n 27 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Luonnonvaraisia kasveja ja sieniä sekä eläimiä, jotka ovat rauhoitettuja, voidaan suojella erityisesti osavaltion hallituksen antamalla asetuksella sikäli kuin asianomainen laji on harvinainen elinalueellaan, sen olemassaolo on uhattuna tai sen suojelu on yleisen edun mukaista ekologiseen tasapainoon liittyvistä syistä, jos muut yleisen edun mukaiset syyt eivät ole etusijalla tähän suojelua koskevaan etuun nähden. Tämä säännös ei vaikuta sen kanssa ristiriidassa oleviin säädöksiin.

2. Kaikissa 1 momentissa tarkoitetuissa asetuksissa on täsmennettävä ottaen huomioon 'lintudirektiivin' 5–7 ja 9 artikla sekä 'luontodirektiivin' 12 ja 13 artikla

1) kokonaan tai osittain suojellut lajit

2) suojelualue ja -kausi

3) toimenpiteet, joilla pyritään suojelemaan suojeltujen luonnonvaraisten tai kasvatettujen kasvien, sienten tai eläinten jälkeläisiä

4) toimenpiteet, joilla pyritään suojelemaan suojeltujen kasvien, sienten tai eläinten suppeita elinympäristöjä."

36 Oö JagdG:n 48 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1) Riistanhoidollisista syistä – – metsästys on kiellettävä tarpeen mukaan maanviljelyyn liittyvät tarpeet huomioon ottaen. Osavaltion metsästyksen alan neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan osavaltion hallitus vahvistaa asetuksella rauhoitusajat eri riistalajeille tehden tarvittaessa eron iän ja sukupuolen mukaan tai kieltää kokonaan tiettyjen riistalajien metsästyksen.

2) Rauhoitusaikana asianomaisen lajin eläimiä ei voida metsästää, pyydystää eikä tappaa.

3) On kiellettyä siirtää, vahingoittaa tai tuhota riistalintujen pesässä olevia munia ja pesiä; metsästysoikeuden haltijalla on kuitenkin oikeus kerätä riistalintujen munia niiden hautomiseksi tarkoituksenaan niiden keinotekoinen kasvatus.

4) Osavaltion hallitus voi rauhoitusaikana sallia riistan pyydystämisen kasvatustarkoituksessa sekä riistan tappamisen tieteellisessä tarkoituksessa tai tutkimustarkoituksessa.

– –"

37 Oö JagdG:n 60 §:ssä säädetään seuraavaa:

"– –

3. Asuinrakennuksissa, liiketiloissa sekä yksityisissä aidatuissa puutarhoissa omistaja voi pyydystää tai tappaa ja ottaa itselleen – – kanahaukkoja, hiirihaukkoja ja varpushaukkoja, jos tämä on tarpeen vakavien vahinkojen estämiseksi muun muassa viljelmille, karjankasvatukselle ja muille omaisuuden muodoille."

38 Oö ArtenschutzVO:n 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Suojeltuja ovat – –

2) luonnonvaraiset lintulajit, joita ei voida metsästää ja jotka elävät luonnonvaraisina Euroopan unionin jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella (– – direktiivin 79/409/ETY 1 artikla), lukuun ottamatta harakkaa (*Pica pica*), närheä

(*Garrulus glandarius*), nokivarista (*Corvus corone corone*) ja varista (*Corvus corone cornix*).

– –"

39 Oö ArtenschutzVO:n 11 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Lajien [yksilöiden] valikoiva pyydystäminen laululintujen perinteisiä näyttelyitä varten voidaan sallia vain – – hallintoalueella, lintujensuojelualueiden ulkopuolella ('lintudirektiivin' 4 artiklan 1 kohdan neljäs virke), ja niiden hallussapito voidaan sallia yksinomaan – – alueilla ja ainoastaan seuraavin edellytyksin:

– –"

40 Oö SchonzeitenVO:n 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Jäljempänä mainittavia metsästettäviä eläimiä ei saa metsästää, pyydystää eikä tappaa seuraavina rauhoitusaikoina:

– –

Metso, korpimetso ja teeri:

– uros: 1.6.–30.4.

– naaras: koko vuonna.

– –

Lehtokurppa: 1.5.–30.9.

– –

2. Rauhoitusaikaan kuuluvat sen ensimmäinen ja viimeinen päivä."

Salzburgin osavaltio

41 Kyseessä ovat seuraavat säännökset: Salzburgin metsästyslain (Salzburger Jagdgesetz 1993; LGBl. (Salzburg) 100/1993; jäljempänä Sbg JagdG) 3 §, 54 §:n 1 momentti, 59 §, 60 §:n 3 a ja 4 a momentti, 72 §:n 3 momentti sekä 103 ja 104 §, Salzburgin luonnonsuojelulain (Salzburger Naturschutzgesetz 1999; LGBl. (Salzburg) 73/1999; jäljempänä Sbg NSchG) 34 § ja rauhoitusajoista annetun Salzburgin asetuksen

(Salzburger Schonzeitenverordnung; LGBl. (Salzburg) 53/1996; jäljempänä Sbg SchonzeitenVO) 1 §.

42 Sbg JagdG:n 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Metsästysoikeutta on käytettävä – – vastuuntuntoisen metsästyksen periaatteita noudattaen siten, että

a) säilytetään eri lajien riistan hyväkuntoinen kanta, joka soveltuu kyseessä olevaan elinympäristöön

b) säilytetään riistan elämälle luonnolliset perustat

c) ei vaikuteta metsän yleisen edun kannalta myönteisiin vaikutuksiin ja erityisesti estetään se, että riista aiheuttaa metsää uhkaavia vahinkoja

d) ei vaikuteta luonnon ja maiseman suojelua koskevaan yleiseen etuun

e) säilytetään luonnonvarainen eläimistö monimuotoisuudessaan kotoperäisen luonnon olennaisena osatekijänä ja luonnollisen ekosysteemin osana

f) vaikutetaan mahdollisimman vähän alueiden asianmukaiseen käyttöön maa- tai metsätaloustarkoitukseen."

43 Sbg JagdG:n 54 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1) Jäljempänä lueteltujen riistalajien rauhoitusajat on vahvistettava osavaltion hallituksen asetuksella: – – metso, korpimetso, teeri, fasaani, sepelkyyhky, turkinkyyhky, sinisorsa, lapasotka, tukkasotka, metsähanhi, merihanhi, lehtokurppa, nokikana, nokivaris, varis, korppi, harakka, närhi, naurulokki, harmaahaikara, merimetso. Rauhoitusaikojen (ensimmäinen ja viimeinen päivä mukaan luettuina) aikana näitä riistalajeja ei saa saalistaa, pyydystää eikä tappaa – –. Vahvistettaessa rauhoitusaikoja on otettava huomioon kyseisten lajien biologiset erityispiirteet kestävän suojelun näkökulmasta sekä maa- ja metsätalouden vaatimukset. Rauhoitusajat voidaan myös vahvistaa erikseen iän ja sukupuolen mukaan. Niiden lintulajien osalta, joita ei 'lintudirektiivin' liitteen II mukaan pidetä lajeina, joita voidaan metsästää Itävallassa, metsästysaikoja voidaan vahvistaa vain, jos 104 §:n 4 momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät. Kaikkien lintulajien osalta on valvottava, että rauhoitusaika kattaa pesimisajan, eri lisääntymis- ja poikastenkasvatusajat sekä muuttolintujen tapauksessa niiden paluureitin pesimispaikalle.

– –"

44 Sbg JagdG 59 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. – – Lisäksi niiden luonnonvaraisten lintulajien, joita ei mainita 'lintudirektiivin' liitteessä II lajeina, joita voidaan metsästää Itävallassa, [yksilöitä] voidaan pyytää vain

metsästyssuunnitelman puitteissa. Osavaltion hallituksella on toimivalta säätää asetuksella, että myöskään tiettyjä muita riistalajeja ei voida metsästää kuin metsästyssuunnitelman puitteissa, kun tämä on tarpeen sellaisen riistakannan saamiseksi ja säilyttämiseksi, joka on 3 §:n periaatteiden mukainen. – –

2. Metsästyksen suunnittelussa on aina otettava huomioon aikaisempina vuosina pyydettyjen eläinten määrä, luonnollisesti tai odottamatta kuolleiden eläinten määrä, riistan metsälle aiheuttamien vahinkojen laajuus ja kehitys sekä riistakannan terveydentila ja rakenne.

3. Osavaltion hallitus antaa asetuksella täsmällisemmät säännökset, jotka ovat tarpeen metsästyssuunnitelman laatimiseksi ja hyväksymiseksi – –"

45 Sbg JagdG:n 60 §:ssä säädetään seuraavaa:

"– –

3 a 59 §:n 1 momentin toisessa virkkeessä tarkoitettujen lintulajien vähimmäismetsästysmäärää ei voida vahvistaa. Osavaltion hallitus vahvistaa asetuksella ja 104 §:n 4 momenttia mutatis mutandis soveltaen sallitut enimmäismetsästysmäärät ja niiden jaon kullekin eri metsästysalueelle. Ennen tämän asetuksen antamista se kuulee Salzburgin metsästäjien yhdistystä, Salzburgin osavaltion kalastusyhdistystä, Salz-

burgin osavaltion maatalous- ja metsästyskamaria sekä osavaltion ympäristöasiamiestä. Sallittu enimmäismäärä vahvistetaan siten, että osavaltion alueelle saadaan tai siellä pysytetään asianomaisen lintulajin kanta, joka on 3 §:ssä vahvistettujen periaatteiden mukainen, aiheuttamatta vahinkoa, jota ei voida hyväksyä.

– –

4 a Vuotuisessa metsästyssuunnitelmassa todetaan kunkin riistalajin osalta ne tarvittaessa sukupuolen ja ikäjakauman mukaan eritellen sallitut enimmäismetsästysmäärät tai vähimmäismäärät tai kummatkin sekä niiden jako eri metsästysalueille. – –"

46 Sbg JagdG:n 72 §:ssä säädetään seuraavaa:

"– –

3. Sellaisten ansojen käyttäminen, joiden tarkoituksena on riistan tappaminen, on periaatteessa kielletty. Osavaltion hallitus voi kuitenkin päättää antaa metsästäjille tai suojeluyhdistyksille määräyksen käyttää tällaisia ansoja, kun

a) luonnonvaraiset eläimet uhkaavat ihmisten elämää tai terveyttä ja kun tätä uhkaa ei voida muutoin välttää, tai

b) yhtä tärkeää yleistä etua ei voida suojata muutoin.

– –"

47 Sbg JagdG:n 103 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Jäljempänä mainittuja riistalajeja suojellaan erityisesti kaikissa niiden elinvaiheissa:

– –

b) kaikki riistalinnut.

2. Jäljempänä esitettyjä suojelutoimenpiteitä sovelletaan 1 momentissa tarkoitettuihin riistalajeihin:

a) luonnosta otettujen eläinten kaikenlainen tahallinen pyydystäminen tai tappaminen on kielletty

b) näiden lajien tahallinen häirintä erityisesti lisääntymis-, poikastenkasvatus-, talvehtimis- ja muuttoaikana on kielletty

c) lisääntymispaikkojen, pesien tai levähdyspaikkojen tahallinen tuhoaminen, heikentäminen tai siirtäminen on kielletty

d) munien, myös tyhjien, poimiminen luonnosta ja niiden hallussapito on kielletty

e) – – lajien elävien tai kuolleiden luonnosta otettujen yksilöiden hallussapito, kuljetus, kauppa tai vaihto sekä myytäväksi tarjoaminen on kielletty. Tämä kielto koskee myös kaikkia tuotteita, jotka on saatu eläimestä, sekä kaikkia muita tuotteita siinä tapauksessa, että mukana seuraavista asiakirjoista, pakkauksesta, etiketistä tai muista seikoista ilmenee, että kyseessä ovat asianomaisen eläimen osat tai siitä valmistetut tuotteet

f) luonnosta otettujen – – lajien elävien tai kuolleiden yksilöiden myynti sekä tällaisten yksilöiden kuljetus ja hallussapitäminen, jonka tarkoituksena on niiden myyminen, ja tarjoaminen myytäväksi on kielletty; tätä kieltoa sovelletaan myös näiden eläimien tunnistettavissa oleviin osiin sekä näistä eläimistä saatuihin tuotteisiin.

3. Kun maa- tai metsätaloustarkoituksessa toteutetut toimenpiteet uhkaavat pesässä olevia munia, metsästysoikeuden haltijat voivat ottaa ne pois paikaltaan tai siirtää ne tarkoituksenaan niiden keinotekoinen hautominen, kun pesää ei voida muutoin pelastaa."

48 Sbg JagdG:n 104 §:ssä säädetään seuraavaa:

"– –

4. Viranomainen voi myöntää muita poikkeuksia 103 §:n 2 momentissa säädetyistä kielloista, jos tällä ei vaaranneta kyseisen luonnonvaraisen lajin kantaa ja jos halutun tavoitteen saavuttamiseksi ei ole mitään muuta tyydyttävää ratkaisua. Näitä poikkeuksia voidaan myöntää vain seuraaviin tarkoituksiin:

a) muun luonnonvaraisen eläimistön tai kasviston suojelu ja sen elinympäristöjen suojelu;

b) viljelmille, karjankasvatukselle, metsille, kalavesille ja, turkisriistan ollessa kyseessä, muulle omaisuudelle aiheutuvien merkittävien vahinkojen ehkäiseminen;

c) kansanterveys ja yleinen turvallisuus ja lisäksi, turkisriistan ollessa kyseessä, erittäin tärkeän yleisen edun kannalta pakottavat muut syyt mukaan lukien sosiaaliset ja taloudelliset tai myönteisiin ympäristövaikutuksiin liittyvät syyt;

d) tutkimus ja koulutus;

e) näiden lajien kannan lisääminen tai niiden uudelleenistutus ja tämän edellyttämä kasvatus;

f) riistalintulajeihin kuuluvien sellaisten eläinten (tai eläinten osien taikka näistä eläimistä valmistettujen tuotteiden) vähäinen myyminen, joiden pyytäminen tai tappaminen on sallittua 1 momentin nojalla."

49 Sbg NSchG:n 34 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Luonnonsuojelun alalla toimivaltaiset viranomaiset voivat pyynnöstä päättää myöntää poikkeuksia säädettyihin kieltoihin – –. Lupa voidaan myöntää yksinomaan toimenpiteisiin, joilla pyritään johonkin seuraavista tavoitteista:

– –

2) juomien valmistus

– –

3. Poikkeuksia 1 momentin mukaisesti myönnetään yksinomaan, kun asianomaisen toimenpiteen tavoitetta ei voida saavuttaa tyydyttävästi muilla keinoin ja kun alueella olevat eläin- tai kasvikannat eivät kärsi tästä toimenpiteestä."

50 Sbg SchonzeitenVO:n 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

"Jäljempänä lueteltujen riistalajien osalta rauhoitusajat, jotka kattavat niiden ensimmäisen ja viimeisen päivän, vahvistetaan seuraavasti:

Riistalaji	Rauhoitusaika
– –	
Metso	1.6.–30.4.
Korpimetso	16.6.–30.4.
Teeri	16.6.–30.4.
– –	
Lehtokurppa	1.1.–28.2.
	16.4.–30.9.
– –"	

Tirolin osavaltio

51 Kyseessä ovat seuraavat säännökset: Tirolin metsästyslain toisen täytäntöönpanoasetuksen (Zweite Durchführungsverordnung zum Tiroler Jagdgesetz, 1983; LGBl. (Tirol) 16/1995; jäljempänä DurchfVO Tiroler JagdG) 1 §:n 1 momentti ja Tirolin

luonnonsuojeluasetuksen (Tiroler Naturschutzverordnung, 1997; LGBl. (Tirol) 95/1997; jäljempänä Tiroler NSchVO) 4 §:n 3 momentti.

52 DurchfVO Tiroler JagdG:n 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Jollei toisin ole mainittu – –, jäljempänä lueteltuja riistalajeja voidaan metsästää yksinomaan mainittuina aikoina (metsästysajat):

– –

9) Metso: yksinomaan parittomina vuosina 1.5.–15.5.

10) Teeri: 10.5.–31.5.

– –"

53 Tiroler NSchVO:n 4 §:ssä säädetään seuraavaa:

"– –

2. On kiellettyä

a) häiritä, saalistaa, pyydystää, pitää hallussa tai säilyttää elävinä tai kuolleina, kuljettaa, tarjota, saattaa myyntiin, hankkia tai tappaa tarkoituksellisesti suojeltuihin lajeihin kuuluvia lintuja;

– –

3) 2 momentin a kohdassa säädetty kielto ei koske varisten, kottaraisten eikä rastaiden karkottamista maa- ja metsätalousviljelmiltä tai yksityispuutarhoista."

Vorarlbergin osavaltio

54 Kyseessä on Vorarlbergin metsästysasetuksen (Vorarlberger Jagdverordnung; LGBl. (Vorarlberg) 24/1995; jäljempänä Vlbg JagdVO) 27 §:n 1 momentti, jossa säädetään seuraavaa:

"1) Seuraavia lajeja saa metsästää jäljempänä mainittuina ajanjaksoina niiden ensimmäinen ja viimeinen päivä mukaan lukien:

– –

c) teeri 11.5.– 31.5.

– –"

Wienin osavaltio

55 Kyseessä ovat seuraavat säännökset: Wienin metsästysasetuksen (Wiener Jagdgesetz; LGBl. (Wien) 6/1948; jäljempänä Wiener JagdG) 69 §:n 1 momentti ja rauhoitusajoista annetun Wienin asetuksen (Wiener Schonzeitenverordnung; LGBl. (Wien) 26/1975; jäljempänä Wiener SchonzeitenVO) 1 §:n 1 momentti.

56 Wiener JagdG:n 69 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Asetuksessa vahvistetaan maatalousteknologiset vaatimukset huomioon ottaen metsästyksen hyvän hallinnon periaatteiden mukaisesti rauhoitusaikoja eri metsästettäville eläinlajeille – –, ne mahdollisesti iän ja sukupuolen mukaan erottaen. Rauhoitusaikana riistaa ei saa saalistaa, pyydystää eikä tappaa. Rauhoitusaikaan kuuluvat sen ensimmäinen ja viimeinen päivä.

– –"

57 Wiener SchonzeitenVO:n 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1) Metsästettäviä eläimiä, jotka mainitaan jäljempänä, ei saa saalistaa, pyydystää eikä tappaa jäljempänä mainittuina rauhoitusaikoina:

– –

12. Lehtokurppa: 16.4.–15.10.

– –"

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

58 Komissio lähetti 13.4.2000 Itävallan tasavallalle virallisen huomautuksen, joka koski tiettyjä tämän jäsenvaltion osavaltioiden lakeja ja asetuksia, jotka eivät sen mukaan täyttäneet direktiivin täysimääräisen ja asianmukaisen täytäntöönpanon vaatimuksia.

59 Itävallan tasavalta vastasi 26.7.2000 päivätyllä kirjeellä, jossa se ilmoitti tiettyjen säädösten muuttamisesta ja kiisti komission kannan direktiivin säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon osalta.

60 Komissio antoi 17.10.2003 perustellun lausunnon, jossa se kehotti Itävallan tasavaltaa toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden määräajassa. Tästä lausunnosta ilmenee, ettei komissio ollut pysyttänyt tiettyjä alun perin esitettyjä väitteitä.

61 Itävallan tasavalta vastasi 23.12.2003 päivätyllä kirjeellä tähän perusteltuun lausuntoon todeten, että suunnitteilla oli muita lainsäädännöllisiä ja asetuksellisia muutoksia, jotka vastasivat komission oikeudellisia käsityksiä, ja pysytti tietyt väitteet, jotka se oli esittänyt viralliseen huomautukseen antamassaan vastauksessa esitetyn kannan tueksi.

62 Tässä tilanteessa komissio päätti nostaa nyt esillä olevan kanteen.

Oikeudenkäyntimenettely

63 Komissio esitti kannekirjelmässään 39 jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa kanneperustetta vastaajaa kohtaan.

64 Viimeksi mainittu on vastineessaan myöntänyt, että kolmetoista kanneperustetta ovat perusteltuja. Se on lisäksi myöntänyt, että kaksi muuta kanneperustetta ovat osittain perusteltuja.

65 Yhteisöjen tuomioistuimessa käydyn menettelyn kuluessa komissio luopui kokonaan tai osittain useista jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeneista kanneperusteista ja katsoi, että direktiivin tietyt säännökset oli tällä välin pantu asianmukaisesti täytäntöön tietyissä osavaltioissa.

66 Menettelyn tässä vaiheessa kanne koskee kuitenkin samojen säännösten täytäntöönpanoa kuin kannekirjelmä.

Kanne

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevat kanneperusteet, joita ei ole kiistetty

Komission esittämien väitteiden kohde

– Direktiivin 1 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen Kärntenissä, Niederösterreichissa ja Steiermarkissa

67 Komissio esittää, että eläinlajien suojelua koskevan Kärntenin asetuksen (Kärntner Tierartenschutzverordnung, jäljempänä Krnt TaSchVO) 1 §:ään liittyvästä liitteestä 1 ilmenee, että nokivaris, varis, närhi, naakka, harakka, varpunen ja kalliokyyhky eivät ole suojeltuja lajeja, vaikka kyseessä ovat luonnonvaraiset linnut. Direktiivin edellyttämän suojelun on kuitenkin periaatteessa ulotuttava kaikkiin lintulajeihin, jotka elävät luonnonvaraisina jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella.

68 Komissio toteaa, että luonnonvaraisten kasvien ja eläinten suojelusta annetun Niederösterreichin asetuksen (Niederösterreichische Verordnung über den Schutz wildwachsender Pflanzen und freilebender Tiere, jäljempänä Nö NSchVO) 3 §:n 5

momentin mukaan yksinomaan "luontaisia" lintulajeja suojellaan kokonaan. Lisäksi viisi tähän luokkaan kuuluvaa lajia eli nokivaris, varis, naakka, varpunen ja kalliokyyhky on komission mukaan suljettu direktiivissä säädetyn suojelujärjestelmän ulkopuolelle.

69 Komissio väittää, että Steiermarkin luonnonsuojeluasetuksen (Steiermärkische Naturschutzverordnung, jäljempänä Stmk NSchVO) 4 §:n mukaan kottarainen, varpunen, kalliokyyhky ja korppi on jätetty direktiivissä edellytetyn suojelun ulkopuolelle 1.7.–31.1. jopa silloin, kun on kyse luontaisista lajeista.

– Direktiivin 5 artiklan rikkominen Kärntenissä, Niederösterreichissa ja Steiermarkissa

70 Komissio huomauttaa, että Krnt TaSchVO:n liitteestä 1 ilmenee, että nokivarista, varista, närheä, naakkaa, harakkaa, varpusta ja kalliokyyhkyä ei suojella direktiivissä säädetyllä tavalla.

71 Komissio toteaa, että Nö NschVO:n 3 §:n 5 momentin mukaan yksinomaan "luontaisia" lintulajeja suojellaan. Viisi näistä lajeista eli nokivaris, varis, naakka, varpunen ja kalliokyyhky on myös suljettu direktiivin edellyttämän suojelujärjestelmän ulkopuolelle. Lisäksi Nö NSchVO:n 18 §:n 4 ja 5 momentissa säädettyä yleistä suojelujärjestelmää ei sen mukaan sovelleta näihin lajeihin.

72 Komissio väittää, että Steiermarkin luonnonsuojelulain (Steiermärkisches Naturschutzgesetz) 13 §:ssä säädetään asetusten antamisesta direktiivin soveltamisalaan kuuluvien lintujen suojelemiseksi. Mitään tähän säännökseen perustuvaa asetusta ei komission mukaan ole kuitenkaan annettu. Lisäksi kottaraista, varpusta, kalliokyyhkyä ja korppia suojellaan vain 1.2.–30.6., myös kun on kyse luontaisista lajeista.

– Direktiivin 7 artiklan 1 kohdan rikkominen Niederösterreichissa

73 Komissio huomauttaa, että Nö NSchVO:n 3 §:n 5 momentista sekä 4 §:n 1 ja 2 momentista ilmenee, että nokivaris, varis, naakka ja varpunen on suljettu kokonaan direktiivissä edellytetyn suojelun ulkopuolelle, kuten myös osittain närhi ja harakka. Nämä säännökset merkitsevät komission mukaan direktiivin 7 artiklan 1 kohdan, jossa säädetään, että yksinomaan direktiivin liitteessä II lueteltuja lajeja voidaan metsästää, rikkomista.

– Direktiivin 7 artiklan 4 kohdan rikkominen Steiermarkissa

74 Komissio korostaa, että Steiermarkin metsästyslain (Steiermärkisches Jagdgesetz, jäljempänä Stmk JagdG) 49 §:n 1 momentissa yhdessä metsästysajoista annetun Steiermarkin asetuksen (Steiermärkische Jagdzeitenverordnung) 1 §:n 1 momentin kanssa vahvistetaan metsästysaikoja, jotka ovat ristiriidassa direktiivin säännösten

kanssa tiettyjen lajien eli metson (1.–31.5. eikä 1.10.–28.2.), teeren (1.–31.5. eikä 21.9.–31.3.) ja lehtokurpan (16.3.–15.4. ja 1.9.–31.12. eikä 11.9.–19.2.) osalta.

– Direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen Steiermarkissa

75 Komissio katsoo, että Stmk JagdG:n 62 §:n 2 momentissa ja Stmk NSchVO:n 5 §:n 1 momentissa ei oteta huomioon direktiivin 9 artiklan säännöksiä, koska niissä säädetään yleisestä poikkeuksesta direktiivissä säädettyyn suojelujärjestelmään yksityispuutarhoissa ja -rakennuksissa esiintyvien suojeltujen lajien pesien ja lisääntymisalueiden siirtämisen osalta.

76 Itävallan tasavalta toteaa, että tarvittavat muutokset edellä mainittujen kansallisten säädösten saattamiseksi direktiivin säännösten mukaisiksi ovat valmisteilla.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

77 Mitä tulee komission esittämään väitteeseen Kärntenin kalliokyyhkyn suojelujärjestelmän yhdenmukaisuudesta direktiivin 5 artiklan kanssa, on huomautettava, että kannekirjelmän 44 kohdan mukaan tämä laji kuuluu direktiivin säännösten soveltamisalaan, vaikka kyseinen laji ei tämän kannekirjelmän 47 kohdan mukaan kuulu luonnonvaraisiin lintuihin.

78 On siis ilmeistä, että kannekirjelmä on tältä osin ristiriitainen eikä se näin ollen täytä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia. Kanne on siis jätettävä tutkimatta sikäli kuin se koskee kalliokyyhkyn suojelujärjestelmää Kärntenissä.

79 Lisäksi on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan, kun arvioidaan sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon lakeihin tai asetuksiin tämän jälkeen tehtyjä muutoksia (ks. mm. asia C-323/01, komissio v. Italia, tuomio 30.5.2002, Kok. 2002, s. I-4711, 8 kohta ja asia C-23/05, komissio v. Luxemburg, tuomio 27.10.2005, Kok. 2005, s. I-9535, 9 kohta).

80 Kun otetaan huomioon perustellun lausunnon tiedoksiantopäivä eli 17.10.2003 ja tässä lausunnossa vahvistettu määräaika, kansallisen oikeuden asianomaisten säännösten oli oltava direktiivin säännösten mukaisia viimeistään 17.12.2003.

81 Edellä mainittuja jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevia kanneperusteita koskevista Itävallan tasavallan huomautuksista ilmenee kuitenkin, että tämä jäsenvaltio myöntää, että direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä näissä eri suhteissa ei ollut toteutettu säädetyssä määräajassa.

82 On siis katsottava, että kanne on perusteltu edellä mainittujen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevien kanneperusteiden osalta lukuun ottamatta kalliokyyhkyn suojelujärjestelmää Kärntenissä koskevaa kanneperustetta, jota ei voida ottaa tutkittavaksi.

Kiistetyt jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevat kanneperusteet

Direktiivin 1 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen Burgenlandissa ja Oberösterreichissa

– Burgenlandin osavaltio

Asianosaisten lausumat

83 Komissio toteaa, että Bgld NSchLPflG:n 16 §:n 1 momentin b kohdan mukaan kaikki luonnonvaraiset lintulajit ovat suojeltuja kottaraista lukuun ottamatta Bgld JagdG:n 88 a §:ssä vahvistetuin edellytyksin. Komission mukaan kottarainen on kuitenkin laji, jota on suojeltava direktiivin 1 artiklan mukaisesti.

84 Komissio katsoo myös, että Bgld JagdG:n 88 a §:n 2 momentissa ei aseteta sääntelytoimen toteuttamisen edellytykseksi direktiivin 9 artiklassa vahvistettujen poikkeamisedellytysten noudattamista.

85 Itävallan tasavalta toteaa, että kottarainen ei periaatteessa ole laji, jota voidaan metsästää Burgenlandissa. Tämän lajin viiniviljelmille aiheuttamien huomattavien vahinkojen valossa osavaltion lainsäätäjä on kuitenkin katsonut tarpeelliseksi antaa poikkeussäännöksiä direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla. Näin ollen kottaraista voidaan metsästää yksinomaan 15.7.–30.11.

86 Tämän jäsenvaltion mukaan viiniviljelmien suojelu, josta säädetään Bgld JagdG:n 88 a §:n 1 momentissa, vastaa direktiivin kyseisen säännöksen tavoitetta. Lisäksi edellytys, jonka mukaan mitään muuta tyydyttävää ratkaisua ei saa olla, täyttyy asianomaisen jäsenvaltion mukaan, koska yhdyskunnat, joihin voi kuulua jopa 50 000 kottaraista, valtaavat joka vuosi alueen viiniviljelmät ja koska tavanomaiset karkottamiskeinot ovat osoittautuneet riittämättömiksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

87 Aluksi on muistutettava, että direktiivin 1 artiklasta ilmenee, että tämä direktiivi koskee kaikkien luonnonvaraisina elävien lintulajien suojelua jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, ja sen tavoitteena on näiden lajien suojelu, hoito ja sääntely, ja että tehokas lintujen suojelu on tyypillinen rajatylittävä ympäristöongelma, johon liittyy jäsenvaltioiden yhteisiä velvollisuuksia (ks. vastaavasti asia 247/85, komissio v. Belgia, tuomio 8.7.1987, Kok. 1987, s. 3029, 6 kohta).

88 Näin ollen direktiivin 1 artikla on säännös, jossa ei vahvisteta ohjelmallista suuntausta, vaan se sisältää sitovan oikeussäännön, joka on saatettava osaksi jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiä.

89 Tämän osalta yhteisöjen tuomioistuin on jo katsonut, että yhteisön oikeusnormien saattaminen osaksi kansallista oikeusjärjestystä ei välttämättä tarkoita sitä, että niiden säännökset olisi samanmuotoisina ja sanasta sanaan toistettava nimenomaisella erityisellä säännöksellä, vaan yleinen oikeustila voi olla riittävä, jos se takaa sen, että direktiivi on pantu täytäntöön kokonaisuudessaan riittävän selkeästi ja täsmällisesti (ks. mm. asia 252/85, komissio v. Ranska, tuomio 27.4.1988, Kok. 1988, s. 2243, 5 kohta).

90 Komission esittämän väitteen osalta on todettava, että Burgenlandin lainsäädännössä kottarainen, joka on direktiivin 1 artiklan soveltamisalaan kuuluva laji, poistetaan kokonaan luonnonvaraisten lintujen suojelun piiristä 15.7. ja 30.11. välisenä aikana.

91 Kuten julkisasiamies kuitenkin totesi ratkaisuehdotuksensa 10 kohdassa, siitä riippumatta, voitiinko riidanalaiset kansalliset säännökset antaa pätevästi direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla, tietyn lajin sulkeminen kokonaan direktiivin 1 artiklassa säädetyn suojelujärjestelmän ulkopuolelle vaikkapa vain tietyksi, joskin huomattavaksi, ajaksi on ristiriidassa tämän artiklan kanssa.

92 Tämän osalta on lisättävä, että direktiivin tarkka täytäntöönpano on erityisen tärkeää, koska yhteisen luonnonperinnön hoito on uskottu kullekin jäsenvaltiolle sen alueella (ks. asia 262/85, komissio v. Italia, tuomio 8.7.1987, Kok. 1987, s. 3073, 9 kohta ja asia C-38/99, komissio v. Ranska, tuomio 7.12.2000, Kok. 2000, s. I-10941, 53 kohta).

93 Tästä seuraa, että komission tässä väitteessä tarkoitetut Burgenlandin säädökset ovat ristiriidassa direktiivin 1 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa.

94 Näin ollen komission kyseinen väite on perusteltu.

– Oberösterreichin osavaltio

Asianosaisten lausumat

95 Komissio toteaa, että Oö NSchG:n 27 §:n 1 momentin mukaan luonnonvaraisten eläinten suojelu edellyttää yhtäältä täytäntöönpanoasetuksen antamista ja toisaalta tiettyjen edellytysten täyttymistä. Direktiivin 1 artiklassa säädetään kuitenkin kaikkien luonnonvaraisten lintulajien suojeluvelvollisuudesta. Lisäksi Oö ArtenschutzVO:n 5 §:n 2 momentin mukaisesti harakka, närhi, nokivaris ja varis on suljettu kokonaan tässä säännöksessä säädetyn suojelujärjestelmän ulkopuolelle.

96 Itävallan tasavalta korostaa, että Oö NSchG:n 27 §:n 2 momentissa säädetään sellaisesta kasvien ja eläinten asetukseen perustuvasta suojelujärjestelmästä, jossa otetaan huomioon direktiivissä asetetut vaatimukset.

97 Tämä jäsenvaltio lisää, että direktiivissä tehdään ero luontaisten ja vieraiden lajien välillä ja liitetään tähän oikeudellisia seurauksia. Direktiivin 11 artiklassa vaaditaan valvontaa vieraiden lajien istutukseen paikallisen eläimistön ja kasviston suojelemiseksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

98 Aluksi on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin totesi edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Belgia, 8.7.1987 antamansa tuomion 22 kohdassa, että direktiivin suojeluvaikutus on varmistettava kaikkien niiden lintulajien osalta, jotka elävät luonnonvaraisina jäsenvaltion Eurooppaan kuuluvalla alueella.

99 Näin ollen suojelutoimenpiteiden, jotka jäsenvaltioiden on toteutettava direktiivin 1 artiklan nojalla, on myös koskettava luonnonvaraisia lintuja, joiden elinympäristö ei ole tämän jäsenvaltion alueella, vaan yhden tai useamman jäsenvaltion alueella (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Belgia, tuomio 8.7.1987, 22 kohta sekä asia C-149/94, Vergy, tuomio 8.2.1996, Kok. 1996, s. I-299, 17 ja 18 kohta).

100 Komission esittämän väitteen osalta on todettava, että Oö NSchG:n 27 §:n 1 ja 2 momentissa vahvistettuun suojelujärjestelmään ja erityisesti täytäntöönpanotoimivaltaan, joka on myönnetty viranomaiselle, jolla on toimivalta antaa asetuksia, liittyy useita ehtoja, jotka koskevat tarkoitettujen lajien biologisia ominaispiirteitä. Lisäksi Oö ArtenschutzVO:n 5 §:n 2 momentissa suljetaan kokonaan tietty määrä lajeja sen soveltamisalan ulkopuolelle.

101 Mitä tulee Itävallan tasavallan väitteeseen, joka koskee direktiivin 11 artiklaa, on todettava, että tässä säännöksessä tyydytään vahvistamaan nimenomainen velvollisuus jäsenvaltioille valvoa sitä, että sellaisten lintulajien istutus, jotka eivät elä luonnonvaraisina jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, ei aiheuta minkäänlaista vahinkoa paikalliselle kasvistolle ja eläimistölle.

102 Ei näin ollen voida katsoa, että tämä artikla on oikeusperusta, jonka perusteella voidaan poiketa jäsenvaltioilla direktiivin 1 artiklan nojalla olevista suojeluvelvoitteista, jotka koskevat kaikkia lintulajeja, jotka elävät luonnonvaraisina jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, eli kunkin näiden jäsenvaltion osalta sekä lajeja, jotka ovat luontaisia sen alueella, että lajeja, jotka esiintyvät vain muissa jäsenvaltioissa.

103 Kuten edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Ranska, 27.4.1988 annetun tuomion 15 kohdasta ilmenee, luonnonvaraisia lintuja on tärkeää suojella

aukottomasti ja tehokkaasti koko yhteisössä lintujen oleskelupaikasta tai muuttoreitistä riippumatta, joten kansallinen lainsäädäntö, jossa määritellään luonnonvaraisten lintujen suojelu kansallisen eläimistön mukaan, on ristiriidassa direktiivin kanssa.

104 Tästä seuraa, että direktiivin 1 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön Oberösterreichissa.

105 Komission tämän osalta esittämä väite on siis hyväksyttävä.

Direktiivin 5 artiklan rikkominen Burgenlandissa, Kärntenissä ja Oberösterreichissa

– Burgenlandin osavaltio

Asianosaisten lausumat

106 Komissio väittää, että kottaraista koskeva järjestelmä, josta säädetään Bgld NSchLPflG:n 16 §:n 1 momentin b kohdassa ja Bgld JagdG:n 88 a §:ssä, ei takaa tälle lajille direktiivin 5 artiklan mukaista suojelua ainakaan koko vuodeksi.

107 Komissio väittää myös, että Bgld ArtenschutzVO:n 6 §:n mukaisesti tämän asetuksen säännöksillä ei aseteta kyseenalaiseksi kalastus- ja metsästystoimintaa. Tässä säännöksessä sallitaan siis sen mukaan suojeltujen lajien pesien sekä lisääntymis-, levähdys- ja talvehtimispaikkojen tahallinen häirintä.

108 Itävallan tasavalta selittää, että osavaltion lainsäätäjä on antanut poikkeussäännöksiä asianomaisen lajin viiniviljelmille aiheuttamien huomattavien vahinkojen vuoksi.

109 Tämä jäsenvaltio väittää, että tämän lajin suojelu taataan sen kaikissa kehitysvaiheissa munavaihe mukaan lukien. Sen mukaan Bgld ArtenschutzVO:n 6 §:n viimeistä virkettä ei voida tulkita siten, että siinä vahvistetaan yleinen poikkeus metsästys- ja kalastustoiminnan hyväksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

110 Aluksi on huomautettava, että direktiivin 5 artiklassa vahvistettu yleinen suojelujärjestelmä ulottuu artiklan ensimmäisen virkkeen mukaisesti kaikkiin tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettuihin lintulajeihin. Kyseiseen järjestelmään sisältyy muun muassa kielto tappaa, pyydystää tai tahallisesti häiritä suojeltuja lintulajeja.

111 Kuten tämän tuomion 90 ja 91 kohdassa todettiin, kottaraisen sulkeminen kokonaan direktiivissä säädetyn suojelujärjestelmän ulkopuolelle 15.7.–30.11. on ristiriidassa direktiivin 1 artiklan kanssa.

112 Näin ollen tämän tuomion 106 kohdassa tarkoitetuissa säännöksissä sallitut toimenpiteet ovat niin ikään ristiriidassa direktiivin 5 artiklassa säädettyjen kieltojen kanssa.

113 Itävallan tasavallan mainitseman poikkeamisperusteen osalta on totta, että viiniviljelmille aiheutuvien vahinkojen estäminen voi periaatteessa mahdollistaa poikkeustoimenpiteiden toteuttamisen direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannen luetelmakohdan nojalla.

114 Tämä jälkimmäinen säännös ei kuitenkaan ole oikeusperusta sille, että tietty laji poistetaan vaikka vain tietyksi ajaksi kokonaan direktiivissä säädetystä suojelujärjestelmästä.

115 Se, että lintulaji poistetaan kokonaan direktiivissä säädetystä suojelujärjestelmästä vaikka vain tietyksi ajaksi, voi vaarantaa tämän lajin koko olemassaolon. Näin ollen jäsenvaltiot voivat säätää poikkeuksia luonnonvaraisten lintujen suojelujärjestelmään ainoastaan noudattamalla direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

116 Pesien sekä lisääntymis-, levähdys- ja talvehtimispaikkojen suojelun osalta on muistutettava, että asianomaiset kohteet ja alueet kuuluvat direktiivin 5 artiklassa ja erityisesti sen b–d kohdassa säädetyn suojelujärjestelmän soveltamisalaan.

117 Riidanalaisen lainsäädännön osalta on huomautettava, että Bgld NSchLPflG:n 16 §:n 4 momentin mukaisesti on kiellettyä saalistaa, häiritä, pyydystää, kuljettaa, pitää vankeudessa, haavoittaa, tappaa, pitää hallussa tai siirtää suojeltuja eläimiä.

118 On kuitenkin todettava, että saman lain 16 §:n 2 momentin d kohdan mukaan täytäntöönpanoasetuksessa on mainittava lajit, joiden pesien sekä parittelu-, lisääntymis-, levähdys- ja talvehtimispaikkojen siirtäminen, heikentäminen tai tuhoaminen on kiellettyä.

119 On kuitenkin todettava, kuten julkisasiamies korosti ratkaisuehdotuksensa 26 kohdassa, että Bgld NSchLPflG:n 16 §:n 2 ja 4 momentin yhteisvaikutukset aiheuttavat tiettyjen lajien suojelun puuttumisen, joten on katsottava, että nämä säännökset ovat ristiriidassa direktiivin 5 artiklan kanssa.

120 On lisättävä, että Bgld ArtenschutzVO:n säännöksillä ei korjata tätä täytäntöönpanon puutteellisuutta. Tämän asetuksen 2 §:ssä säädetyt kiellot koskevat yksinomaan pienen lajimäärän eivätkä kaikkien suojeltujen lajien pesimis-, lisääntymis-, levähdys- ja talvehtimispaikkoja.

121 Lisäksi asetuksen 6 §:n mukaan kyseisellä asetuksella säädettyjä suojelutoimenpiteitä ei sovelleta metsästys- ja kalastustoimintaan.

122 Tällainen toiminta voi kuitenkin vahingoittaa direktiivin 5 artiklan b–d kohdassa tarkoitettuja suojeltuja lajeja ja kohteita.

123 Koska Itävallan tasavalta ei esitä väitteitä, joilla voidaan perustella asianomainen oikeudellinen järjestelmä, jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on katsottava toteen näytetyksi.

124 Direktiivin 5 artiklan rikkomista koskeva väite on näin ollen perusteltu Burgenlandin kaikkien riidanalaisten säännösten osalta.

– Kärntenin osavaltio

Asianosaisten lausumat

125 Komissio korostaa, että Krnt JagdG:n 68 §:n 1 momentilla ei panna täytäntöön direktiivin 5 artiklan a ja e kohdassa vahvistettuja kieltoja. Kyseisessä 68 §:n 1 momentissa tyydytään komission mukaan säätämään kieltoja, jotka liittyvät pesiin ja lisääntymispaikkoihin. Lisäksi Krnt JagdG:n 51 §:n 4 a momentissa ei myöskään taata direktiivin edellä mainittujen säännösten täytäntöönpanoa.

126 Itävallan tasavalta väittää, että kaikilla Kärntenissä sovellettavilla säädöksillä varmistetaan kielto häiritä riistalintujen lisääntymispaikkoja. Sen mukaan kiellettyä on myös näiden lajien pesien ja pesissä olevien munien tuhoaminen tai munien kerääminen ilman lupaa.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

127 On huomautettava, että vaikka Krnt JagdG:n 68 §:n 1 momentissa säädetyssä järjestelmässä vahvistetaan suojelutoimenpiteitä, jotka liittyvät riistalintujen pesiin,

pesissä oleviin muniin ja lisääntymispaikkoihin, siinä ei kuitenkaan ole ensimmäistäkään säännöstä, joka koskisi velvollisuutta huolehtia siitä, että direktiivin 1 artiklassa tarkoitettuja lintuja ei tapeta, pyydystetä eikä pidetä hallussa, kuten direktiivin 5 artiklan a ja e kohdassa edellytetään.

128 On myös huomautettava, että Krnt JagdG:n 51 §:n 4 a momentissa ei myöskään taata direktiivin näiden säännösten täytäntöönpanoa, koska siinä tyydytään säätämään tietyistä poikkeuksista yleiseen suojeluun, joka perustuu kyseisen pykälän 1 momentissa olevaan kieltoon harjoittaa metsästystä.

129 On siis todettava, että direktiivin 5 artiklan a ja e kohdassa säädettyjä kieltoja, joita ovat kielto tappaa, pyydystää tai pitää hallussa suojeltuja lintuja, ei vahvisteta tämän tuomion 125 kohdassa mainituissa kansallisissa säännöksissä.

130 Komission väite on siis katsottava tältä osin perustelluksi.

– Oberösterreichin osavaltio

Asianosaisten lausumat

131 Komissio katsoo, että Oö NSchG:n 27 §:n 1 momentti sisältää ohjelmallisia toimenpiteitä, jotka rajoittuvat luontaisiin lajeihin. Siinä vahvistetussa toimivallassa antaa asetuksia asetetaan suojelun edellytykseksi muun muassa se, että asianomainen laji on harvinainen paikallisympäristössä, että sen kanta on uhattuna tai että sen suojelu on yleisen edun mukaista.

132 Komissio lisää, että Oö ArtenschutzVO:n 5 §:n 2 momentin mukaisesti harakka, närhi, nokivaris ja varis on suljettu kokonaan siinä säädetyn suojelujärjestelmän ulkopuolelle.

133 Itävallan tasavalta korostaa, että Oö NSchG:n 27 §:n 2 momentissa säädetään kasvien ja eläinten suojelusta asetuksella ottaen huomioon muun muassa direktiivin 5–7 ja 9 artikla. Tätä lainsäätäjän tavoitetta ei sen mukaan voida mitenkään suhteellistaa viittauksella Oö NSchG:n 27 §:n 1 momenttiin.

134 Tämä jäsenvaltio lisää, että direktiivissä tehdään ero luontaisten ja vieraiden lajien välillä ja liitetään tähän oikeudellisia seurauksia. Direktiivin 11 artiklassa edellytetään sen mukaan valvontaa vieraiden lajien istuttamiseen paikallisen eläimistön ja kasviston suojelemiseksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

135 Aluksi on muistutettava, että kuten tämän tuomion 110 kohdasta ilmenee, direktiivin 5 artiklan soveltamisala koskee kaikkia sen 1 artiklassa tarkoitettuja lajeja. Näin ollen harakan, närhen, nokivariksen ja variksen sulkeminen Oberösterreichissa sovellettavan lajien suojelujärjestelmän ulkopuolelle ei ole direktiivin mukaista.

136 Lisäksi suojeltujen lajien määrän rajoittaminen tiettyjen sellaisten edellytysten mukaan, jotka koskevat biologisia ominaispiirteitä ja yleistä etua, on myös ristiriidassa direktiivin kanssa.

137 Itävallan tasavallan väite, jonka mukaan viranomaisen, jolla on toimivalta antaa asetuksia, on toimittava direktiivin mukaisesti, ei voi muuttaa tätä päätelmää. Riittää, kun todetaan, että se, että kyseinen viranomainen suorittaa täytäntöönpanon direktiivin säännösten mukaisesti, ei yksinään voi olla riittävän selvää ja täsmällistä, jotta sillä täytettäisiin oikeusvarmuuden asettamat vaatimukset (ks. vastaavasti asia C-236/95, komissio v. Kreikka, tuomio 19.9.1996, Kok. 1996, s. I-4459, 12 ja 13 kohta ja asia C-144/99, komissio v. Alankomaat, tuomio 10.5.2001, Kok. 2001, s. I-3541, 21 kohta).

138 Tämän jäsenvaltion esittämää väitettä, joka perustuu direktiivin 11 artiklaan, ei myöskään voida hyväksyä. Kuten tämän tuomion 101 ja 102 kohdasta ilmenee, ei voida katsoa, että tämä artikla on oikeusperusta, jonka perusteella voidaan poiketa jäsenvaltioilla direktiivin 1 artiklan nojalla olevista suojeluvelvollisuuksista.

139 Väite, joka koskee direktiivin 5 artiklan rikkomista Oberösterreichissa, on näin ollen hyväksyttävä.

Direktiivin 6 artiklan 1 kohdan rikkominen Oberösterreichissa

– Asianosaisten lausumat

140 Komissio väittää, että Oö ArtenschutzVO:n 5 §:n 2 momentin mukaan harakka, nokivaris ja varis on suljettu direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn suojelujärjestelmän ulkopuolelle.

141 Itävallan tasavalta toteaa, että kyseiset lajit on jätetty pois niiden lintujen luettelosta, joita voidaan direktiivin liitteen II nojalla metsästää Itävallassa, vaikka asiantuntijat ovat yksimielisiä siitä, että kyseisten lajien sisällyttäminen tähän liitteeseen Itävallan osalta olisi asianmukaista.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

142 On muistutettava, että direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltiot kieltävät kaikkien tämän direktiivin 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien myynnin, kuljetuksen ja hallussapidon myyntiä varten sekä elävien ja kuolleiden lintujen myytäväksi tarjoamisen.

143 Komission esittämän väitteen osalta on todettava, että edellä mainittujen lajien sulkeminen pois Oö ArtenschutzVO:n 5 §:n 2 momentin soveltamisalalta mahdollistaa lintujen kauppaa koskevat toimet, jotka kielletään direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa.

144 Tässä tilanteessa Itävallan tasavallan väitteet, jotka koskevat direktiivin liitteen II merkityksellisyyttä komission esittämään väitteeseen nähden, ovat tehottomia.

145 Kyseinen liite liittyy itse asiassa direktiivin 7 artiklan säännöksiin, jotka koskevat metsästettävien lintujen tilannetta, eivätkä direktiivin 6 artiklan 1 kohdassa vahvistettuun suojelujärjestelmään.

146 Näin ollen sovellettavasta metsästysjärjestelmästä riippumatta jäsenvaltioiden on varmistettava tässä jälkimmäisessä säännöksessä säädettyjen kauppaa koskevien kieltojen täytäntöönpano.

147 Edellä esitetystä kuitenkin seuraa, että kyseisiä kieltoja ei ole pantu täytäntöön Oberösterreichissa edellä mainittujen kolmen lintulajin osalta.

148 Kanne on näin ollen hyväksyttävä tältä osin.

Direktiivin 7 artiklan 1 kohdan rikkominen Kärntenissä ja Oberösterreichissa

– Kärntenin osavaltio

Asianosaisten lausumat

149 Komissio väittää, että Krnt JagdVO:n 9 §:n 2 momentin mukaan nokivarista, närheä ja harakkaa voidaan metsästää 1.7.–15.3. Tämä järjestelmä on sen mukaan kuitenkin ristiriidassa direktiivin metsästystä koskevien säännösten kanssa.

150 Itävallan tasavalta korostaa, että yhteisön lainsäätäjä ei ole sisällyttänyt variksia direktiivin liitteessä II olevan 2 osan luetteloon lajeista, joita voidaan metsästää Itävallan tasavallan alueella.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

151 On muistutettava, että direktiivin 7 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti sen liitteessä II olevassa 2 osassa lueteltuja lajeja voidaan metsästää kansallisen lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltioissa, joiden osalta ne mainitaan.

152 On kuitenkin kiistatonta, että komission väitteessä tarkoitetut lajit eivät kuulu lintulajeihin, joita voidaan metsästää Itävallassa kyseisen liitteen 2 kohdan nojalla.

153 Näin ollen metsästysajan vahvistaminen kyseisille lajeille on ristiriidassa direktiivin 7 artiklan 1 kohdan kanssa.

154 On syytä lisätä, että Itävallan tasavallan väitteellä, joka perustuu yhteisön lainsäätäjän väitettyyn laiminlyöntiin direktiivin liitteessä II olevan 2 kohdan sisällön osalta, sekä sillä, että Itävallan tasavalta pyrkii siihen, että yhteisöjen tuomioistuin katsoisi asianomaisten lajien kuuluvan niiden lajien luetteloon, joita voidaan metsästää sen alueella, ei ole merkitystä komission esittämän väitteen perusteltavuuden arvioimiseksi.

155 Tästä seuraa, että direktiivin 7 artiklan 1 kohtaa ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön Kärntenissä.

156 Komission nostama kanne on näin ollen hyväksyttävä tältä osin.

– Oberösterreichin osavaltio

Asianosaisten lausumat

157 Komissio huomauttaa, että Oö ArtenschutzVO:n 5 §:n 2 momentin mukaan harakka, närhi, nokivaris ja varis eivät kuulu lajeihin, joita on suojeltava. Tämä järjestelmä merkitsee sen mukaan kuitenkin poikkeusta direktiivin 7 artiklan 1 kohtaan, jossa säädetään, että yksinomaan sen liitteessä II olevassa 2 kohdassa lueteltuja lajeja voidaan metsästää Itävallassa.

158 Itävallan tasavalta viittaa argumentaatioon, jonka se esitti väitteestä, joka koski direktiivin saman säännöksen täytäntöönpanoa Kärntenissä (ks. tämän tuomion 150 kohta).

159 Tämä jäsenvaltio väittää myös, että kyseistä asetusta sovelletaan joka tapauksessa direktiivin mukaisesti.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

160 Komission esittämän väitteen perusteltavuuden osalta on viitattava tämän tuomion 154 kohtaan, kun on kyse direktiivin liitteessä II olevan 2 kohdan merkityksellisyydestä direktiivin 7 artiklan 1 kohdan soveltamisen yhteydessä Itävallassa.

161 Tästä seuraa, että Oö ArtenschutzVO:n 5 §:n 2 momentin on katsottava olevan ristiriidassa direktiivin tämän säännöksen kanssa.

162 Mitä tulee Itävallan tasavallan väitteeseen, joka koskee direktiivin mukaista täytäntöönpanoa, on riittävää muistuttaa, että pelkkää hallintokäytäntöä, jolle on ominaista se, että hallintoelimet voivat halutessaan muuttaa sitä, ja jota ei riittävällä tavalla tehdä julkiseksi, ei voida pitää direktiivin täytäntöönpanon mukaisten velvoitteiden pätevänä täyttämisen muotona (ks. vastaavasti asia C-197/96, komissio v. Ranska, tuomio 13.3.1997, Kok. 1997, s. I-1489, 14 kohta; asia C-358/98, komissio v. Italia, tuomio 9.3.2000, Kok. 2000, s. I-1255, 17 kohta ja asia C-33/03, komissio v. Yhdistynyt kuningaskunta, tuomio 10.3.2005, Kok. 2005, s. I-1865, 25 kohta).

163 Komission tämän osalta esittämä väite on näin ollen hyväksyttävä.

Direktiivin 7 artiklan 4 kohdan rikkominen Burgenlandissa, Kärntenissä, Niederösterreichissa, Oberösterreichissa, Salzburgin osavaltiossa, Tirolissa, Vorarlbergissa ja Wienin osavaltiossa

– Burgenlandin osavaltio

Asianosaisten lausumat

164 Komissio toteaa, että Bgld JagdG:n 88 b §:n 2 momentin mukaisesti lehtokurppaa voidaan metsästää 1.3.–15.4. lehtokurppaparven lennon aikana. Lisäksi Bgld JagdVO:n 76 §:ssä vahvistetut suojeluajat poikkeavat komission mukaan direktiivin 7 artiklan 4 kohdan vaatimuksista sepelkyyhkyn (suojeltu 16.4.–30.6., vaikka sen pitäisi komission mukaan olla suojeltu 1.2.–31.8.), turkinkyyhkyn (suojeltu 16.4.–30.6. eikä 1.3.–20.10.), turturikyyhkyn (suojeltu 1.11.–30.6. eikä 11.4.–31.8.) ja lehtokurpan (suojeltu 1.1.–28.2. ja 16.4.–30.9. eikä 20.2.–10.9.) osalta.

165 Itävallan tasavalta huomauttaa, että Bgld JagdVO:n 76 §:ssä vahvistetuissa suojeluajoissa otetaan huomioon tämän alueen sääolosuhteet. Lisäksi Burgenlandissa harjoitetun valikoivan metsästyksen vuoksi naaraslintuja ja erityisesti lehtokurppaa ei sen mukaan häiritä missään lisääntymisvaiheessa. Säädetyissä suojeluajoissa otetaan sen mukaan myös huomioon direktiivin 9 artiklassa säädetyt poikkeamisedellytykset. Lopuksi kyseessä on direktiivin 9 artiklan mukainen toimenpide, koska yksinomaan tämän lajin koiraita voidaan metsästää.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

166 On huomattava, että komissio esitti kannekirjelmässään metsästyskalentereita, jotka koskevat lehtokurppaa, sepelkyyhkyä, turkinkyyhkyä ja turturikyyhkyä ja jotka poikkeavat huomattavasti tämän tuomion 164 kohdassa tarkoitetuissa kansallisissa säännöksissä vahvistetuista metsästyskalentereista.

167 Kyseiset kalenterit poikkeavat itse asiassa paitsi suojeluaikojen kokonaiskeston myös kyseisten aikojen alkamis- ja päättymispäivien osalta.

168 Komission esittämän väitteen perusteltavuuden arvioimiseksi on todettava, että suojeluajat, joita on direktiivin 7 artiklan 4 kohdan nojalla noudatettava, on vahvistettava ottaen huomioon ornitologian alalla luotettavat tieteelliset tiedot (ks. mm. asia C-157/89, komissio v. Italia, tuomio 17.1.1991, Kok. 1991, s. I-57, 15, 19 ja 24 kohta).

169 Kannekirjelmässä ei kuitenkaan ole mitään tämäntyyppisiä tietoja, jotka voisivat osoittaa komission vahvistamien ajanjaksojen merkityksellisyyden, kun otetaan huomioon direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa vahvistetut vertailuparametrit, joihin kuuluvat esimerkiksi kyseisten lintulajien järkevän hyödyntämisen ja ekologisesti tasapainoisen sääntelyn periaatteet.

170 On lisättävä, että tällaisten tieteellisten tietojen esittäminen oli sitäkin tarpeellisempaa, koska Itävallan tasavalta on todennut, että metsästysajat on vahvistettu Burgenlandissa tämän alueen erityiset sääolosuhteet huomioon ottaen.

171 Tässä tilanteessa komission oli esitettävä asianmukaiset tieteelliset selvitykset sen osoittamiseksi, että riidanalaiset metsästysjärjestelmät ovat ristiriidassa direktiivin 7 artiklan 4 kohdan kanssa.

172 Koska tällaisia selvityksiä ei ole, kanne on hylättävä tältä osin.

– Kärntenin osavaltio

Asianosaisten lausumat

173 Komissio toteaa ensinnäkin, että Krnt jagdVO:n 9 §:n 2 momentissa vahvistetaan tiettyjen lajien osalta metsästysaikoja, jotka osuvat eri lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheisiin, viittaamatta riittävästi direktiivin 9 artiklassa säädettyihin poikkeamisedellytyksiin. Asianomaiset lajit ovat komission mukaan metso (jonka metsästys on sallittu 10.–31.5., vaikka sen pitäisi komission mukaan olla sallittu 1.10.–28.2.), teeri (jonka metsästys on sallittu 10.–31.5. eikä 21.9.–31.3.), lehtokurppa (jonka metsästys on sallittu 1.9.–31.12. ja 16.3.–10.4. eikä 11.9.–19.2.), nokikana (jonka metsästys on sallittu 16.8.–31.1. eikä 21.9.–10.3.), sepelkyyhky (jonka metsästys on sallittu 1.8.–31.12. ja 16.3.–10.4. eikä 1.9.–31.1.) ja turkinkyyhky (jonka metsästys on sallittu 1.8.–31.12. ja 16.3.–10.4. eikä 21.10.–20.2.).

174 Mitä tulee erityisesti kevätmetsästykseen, komissio toteaa toiseksi, että tällä tavoin vahvistetut metsästysajat sisältävät metson, teeren ja lehtokurpan paritteluvaiheen.

175 Tämän osalta komissio väittää, ettei ole mahdollista tehdä eroa yhtäältä kyseisen vaiheen ja toisaalta pesimis-, lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheen välillä. Näin ollen tämän tuomion 173 kohdassa tarkoitettu kansallinen säännös on sen mukaan ristiriidassa direktiivin 7 artiklan 4 kohdan kanssa.

176 Komissio korostaa, että paritteluvaihe on osa pesimis-, lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaihetta. Siitä, että tämä vaihe edeltää lisääntymisvaihetta sanan varsinaisessa merkityksessä, ei sen mukaan voi seurata, että kyseessä olevat lajit suljetaan direktiivin 7 artiklan 4 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle.

177 Komissio väittää kolmanneksi, että Krnt JagdG:n 3 §:ssä, jolla säännellään lupaperusteita, jotka liittyvät metsästyssuunnitelmiin, ei viitata millään tavoin direktiivin 9 artiklassa säädettyihin poikkeamisedellytyksiin ja -perusteisiin.

178 Itävallan tasavalta myöntää, että Kärntenissä vahvistetut metsästysajat eivät ole direktiivin mukaiset nokikanan, sepelkyyhkyn ja turkinkyyhkyn osalta.

179 Tämä jäsenvaltio katsoo puolestaan, että metson, teeren ja lehtokurpan koiraiden metsästys parittelualueilla ei liity mitenkään pesimis-, lisääntymis-, hautomis- ja poikastenkasvatusvaiheisiin. Näiden lajien lisääntyminen tapahtuu sen mukaan muualla kuin parittelualueella. Lisäksi tiukat säännökset takaavat sen, että yksinomaan pieniä koirasmääriä pyydetään ja että naaraiden suojelu hautomisaikana on varmistettu.

180 Kyseinen jäsenvaltio korostaa, että Krnt JagdG:n 51 §:n 2 momentissa vahvistettu metsästysjärjestelmä vastaa direktiivin 7 artiklan 4 kohdan suojeluvaatimuksia. Metsästysajat vahvistetaan kyseisen jäsenvaltion mukaan siten, että riistalintujen valikoiva metsästys pienissä määrin ja tiukkoja valvontaedellytyksiä noudattaen on mahdollista, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole ja jos tämä metsästys ei haittaa asianomaisten kantojen ylläpitoa.

181 Itävallan tasavalta täsmentää, että metso, teeri ja lehtokurppa kuuluvat metsästyssuunnitelmaan, joka on direktiivin mukainen. Näiden lajien metsästys sallitaan sen mukaan täsmällisen kantaa koskevan laskelman perusteella kullakin metsästysalueella, ja yksittäisten lintujen pyydystämiselle annetaan lupa erikseen. Lisäksi nämä luvat myönnetään sen mukaan hallintopäätöksellä metsästysoikeuden haltijoille.

182 Tämä jäsenvaltio esittää myös, että kantojen valvontaa, yksittäisiä pyyntimääriä ja ammunta-aikoja koskevien tiukkojen säännösten vuoksi asianomaisten lajien koiraita pyydetään vain pieni määrä.

183 Kyseinen jäsenvaltio korostaa lopuksi, että edellä mainittujen lajien yleinen metsästyskielto paritteluaikana johtaisi siihen, että metsästäjät menettäisivät kiin-

nostuksensa näitä lajeja kohtaan eivätkä he enää pyrkisi suojelemaan näiden lajien elinympäristöä. Tällä olisi välitön vaikutus näiden lajien, jotka tarvitsevat erityisen elinympäristön eli metsälaitumia, kantaan, joka on supistunut huomattavasti.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

184 Koska vastaaja on myöntänyt, että Kärntenissä vahvistetut nokikanan, sepelkyyhkyn ja turkinkyyhkyn metsästysajat ovat ristiriidassa direktiivin vaatimusten kanssa, tämä väite on katsottava perustelluksi näiden lajien osalta.

185 Lehtokurpan osalta on todettava, että metsästystä ei sallita yksinomaan kesän lopusta talven alkuun eli 1.9.–31.12., vaan myös talven lopusta kevään alkuun eli 16.3.–10.4. Metsästys on siis sallittu lähes viiden kuukauden ajan.

186 Tässä määrin ajallisesti kattavan metsästysjärjestelmän ei voida missään tapauksessa katsoa kuuluvan direktiivin 9 artiklan soveltamisalaan.

187 Tällainen metsästysjärjestelmä on luonteeltaan ja laajuudeltaan ristiriidassa direktiivin suojelutavoitteiden kanssa.

188 Koska vastaaja ei esitä ensimmäistäkään kyseisessä 9 artiklassa vahvistettua poikkeamisperustetta, jolla kyseessä oleva metsästysjärjestelmä voitaisiin perustella, on katsottava, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on osoitettu myös tältä osin.

189 Mitä tulee puolestaan metsoon ja teeriin, asianomaisessa asetuksessa säädetään yksinomaan kevätmetsästysajasta.

190 Tämä aika vastaa kuitenkin osittain asianomaisten lajien paritteluvaihetta.

191 On näin ollen määritettävä, koskevatko direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa säädetyt kiellot tätä vaihetta.

192 Tämän osalta on huomattava, että tällä säännöksellä vahvistettu suojelujärjestelmä on määritelty laajasti asianomaisten lajien biologisiin ominaispiirteisiin viitaten, koska se koskee pesimisajan ohella eri lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheita.

193 Ainoastaan tällainen käsite vastaa itse asiassa direktiivin 7 artiklan 4 kohdan tavoitteeseen, joka on täydellisen suojelujärjestelmän varmistaminen aikoina, joina luonnonvaraisten lintujen eloon jääminen on erityisen uhattuna, kuten yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut (ks. em. asia komissio v. Italia, tuomio 17.1.1991, 14 kohta ja asia C-435/92, Association pour la protection des animaux sauvages ym., tuomio 19.1.1994, Kok. 1994, s. I-67, 9 kohta). Tämä oikeuskäytäntö kuvastaa itse asiassa näkemystä siitä, että kaikki toimenpiteet lintujen lisääntymisaikoina voivat vaikuttaa lisääntymiseen, vaikka ne koskisivat vain osaa niiden kannasta.

194 Tämä koskee myös paritteluvaihetta, jolloin asianomaiset lajit ovat erityisesti vaarassa ja haavoittuvia.

195 On siis katsottava, että kyseinen vaihe kuuluu ajanjaksoon, jona direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa kielletään periaatteessa kaikenlainen metsästys.

196 Sen osalta, voidaanko direktiivin 9 artiklassa säädettyjä poikkeuksia soveltaa tilanteisiin, joita ohjaavat erityiset suojeluvaatimukset, joista säädetään direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa, on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin katsoi asiassa C-182/02, Ligue pour la protection des oiseaux ym., 16.10.2003 antamassaan tuomiossa (Kok. 2003, s. I-12105, 9 kohta), että direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa hyväksytään mahdollisuus sallia kyseisen artiklan muita säännöksiä noudattaen tiettyjen lintujen pyydystäminen, hallussapitäminen tai muuten asiallinen hyötykäyttö direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa määriteltyjen sellaisten ajanjaksojen aikana, jolloin luonnonvaraisten lintujen eloonjääminen on erityisen uhattuna.

197 Näin ollen luonnonvaraisten lintujen metsästys virkistystarkoituksessa direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa mainittuina ajanjaksoina voi vastata direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua "asiallista hyötykäyttöä", jos direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan (ks. vastaavasti em. asia Ligue pour la protection des oiseaux ym., tuomion 11 kohta).

198 Todistustaakka kyseisten vaatimusten noudattamisesta kunkin poikkeuksen osalta on kuitenkin kansallisella viranomaisella, joka tekee tätä koskevan päätöksen (ks. vastaavasti asia C-344/03, komissio v. Suomi, tuomio 15.12.2005, Kok. 2005, s. I-11033, 39 ja 60 kohta sekä asia C-60/05, WWF Italia ym., tuomio 8.6.2006, Kok. 2006, s. I-5083, 34 kohta).

199 Mitä tulee sen määrittämiseen, onko Krnt JagdG:n 51 §:n 2 momentissa vahvistettu metsästysjärjestelmä direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukainen erityisesti sen vaatimuksen osalta, jonka mukaan poikkeuksellisen hyödyntämisen on rajoituttava "pieniin määriin", on muistutettava, että tämän jälkimmäisen säännöksen täytäntöönpanotoimia toteuttaessaan jäsenvaltioiden on taattava, että kaikissa siinä säädetyn poikkeuksen soveltamista koskevissa tapauksissa ja kaikkien suojeltujen lajien osalta sallitut metsästysmäärät eivät ylitä pienien määrien hyödyntämisen rajaa, joka on määritettävä täsmällisten tieteellisten tietojen perusteella (ks. em. asia WWF Italia, tuomion 29 kohta).

200 Tämän osalta, vaikka on totta, kuten vastaaja väittää, että metson ja teeren metsästys edellyttää yleistä metsästyssuunnitelmaa, edellä mainitussa kansallisessa säännöksessä ei kuitenkaan täsmennetä, mistä direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu "pienien määrien" käsite tässä yhteydessä muodostuu.

201 Yhteisön oikeuden mukainen direktiivin täytäntöönpano merkitsee, että tietyn lintulajin pyyntiä koskevista poikkeuksista vastaavat toimivaltaiset viranomaiset voivat tukeutua riittävän täsmällisiin tietoihin noudatettavien määrällisten rajojen osalta (ks. vastaavasti em. asia WWF Italia, tuomion 36 kohta).

202 Näin ollen Krnt JagdG:n 51 §:n 2 momentissa vahvistettu metsästysjärjestelmä on ristiriidassa direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa.

203 On lisättävä, että Itävallan tasavalta on myöntänyt, että asianomaisia lajeja esiintyy kyseisellä alueella myös syksyllä ja talvella, mutta se on kuitenkin täsmentänyt, että metsästys siihen aikaan vuodesta tapahtuu vähemmän suotuisissa olosuhteissa. Tällaisella seikalla ei kuitenkaan ole merkitystä direktiivillä vahvistettujen oikeussääntöjen valossa.

204 Tässä tilanteessa Krnt JagdG:n 51 §:n 2 momentti ei ole myöskään direktiivin 9 artiklan 1 kohdan johdanto-osan mukainen, jonka mukaan poikkeusten myöntäminen lintujen suojelua koskeviin säännöksiin edellyttää muun tyydyttävän ratkaisun puuttumista (ks. vastaavasti asia C-135/04, komissio v. Espanja, tuomio 9.6.2005, Kok. 2005, s. I-5261, 18 kohta).

205 Mitä tulee lopuksi Itävallan tasavallan esittämään argumentaatioon, joka koskee tarvetta sallia metson ja teeren metsästys, jotta metsästäjät suojelevat ja ylläpitävät niiden elinympäristöä, on huomautettava, että vaikka kasviston suojelu kuuluu direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan neljännessä luetelmakohdassa vahvistettujen poikkeamisperusteiden joukkoon, on kuitenkin todettava, että tämän elinympäristön suojelu voidaan varmistaa metsästyksestä riippumatta (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Suomi, tuomion 35 ja 40 kohta).

206 Lisäksi, kuten julkisasiamies toteaa ratkaisuehdotuksensa 61 kohdassa, tämä suojelu on jäsenvaltioiden velvollisuus direktiivin 4 artiklan nojalla sekä lintujen erityissuojelualueilla että niiden ulkopuolella.

207 Itävallan tasavallan argumentaatio on siis hylättävä kokonaisuudessaan.

208 On näin ollen todettava, että Kärntenin metsästyssäännökset eivät ole direktiivin mukaiset tässä väitteessä tarkoitettujen lajien osalta.

209 Komission kanne on siis tältä osin perusteltu.

– Niederösterreichin osavaltio

Asianosaisten lausumat

210 Komissio väittää, että Nö JagdVO:n 22 §:ssä vahvistetaan sellaiset metsästysajat tiettyjen lajien osalta, jotka kattavat asianomaisten lajien pesimisajan tai lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheet. Kyseessä ovat metso (jonka metsästys on sallittu 1.–31.5. parillisina vuosina, vaikka sen pitäisi komission mukaan olla sallittua 1.10.–28.2.), teeri (jonka metsästys on sallittu 1.–31.5. parittomina vuosina eikä 21.9.–31.3.), korpimetso (jonka metsästys on sallittu 1.1.-31.12. eikä 1.10.–28.3.), lehtokurppa (jonka metsästys on sallittu 1.9.–31.12. ja 1.3.–15.4. eikä 11.9.–19.2.) ja sepelkyyhky (jonka metsästys on sallittu 1.8.–31.1. eikä 1.9.–31.1.).

211 Itävallan tasavalta myöntää, että sepelkyyhkyn syysmetsästysaika olisi vahvistettava alkavaksi 1.9., kuten komissio väittää.

212 Metson, teeren ja lehtokurpan metsästysjärjestelmän osalta tämä jäsenvaltio viittaa argumentaatioonsa, joka koskee direktiivin 7 artiklan 4 kohdan täytäntöönpanoa Kärntenissä (ks. tämän tuomion 179–183 kohta).

213 Kyseinen jäsenvaltio muistuttaa, että näiden lajien kevätmetsästysaika sijoittuu paritteluvaiheeseen, joka edeltää pesimis-, hautomis- ja poikastenkasvatusaikoja. Näin ollen direktiivin 7 artiklan 4 kohdan erityissuojelujärjestelmää ei sen mukaan voida soveltaa.

214 Itävallan tasavallan näkemyksen mukaan korpimetson metsästysajat eivät voi olla tämän kanteen kohteena, koska tätä lajia ei mainittu oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä.

215 Tämä jäsenvaltio väittää lisäksi, että tämän lajin koiraat ovat suurempikokoisia kuin teeren koiraat, minkä vuoksi ne häiritsevät näitä jälkimmäisiä paritteluaikana.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

216 Kun otetaan huomioon vastaajan vastaus väitteeseen, joka koskee sepelkyyhkyn metsästysaikaa, jäsenyysvelvoitteita on tältä osin katsottava jätetyn noudattamatta.

217 Korpimetson osalta on todettava, että tämä on kahden lajin risteytyksen tulos ja että siitä riippumatta, voidaanko sitä pitää biologisesti kokonaan erillisenä lajina, se eroaa joka tapauksessa metsosta ja teerestä.

218 Näin ollen korpimetson metsästysjärjestelmä Niederösterreichissa olisi pitänyt mainita virallisessa huomautuksessa, koska yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tämä kirje rajaa oikeudenkäynnin kohteen (ks. vastaavasti asia C-441/02, komissio v. Saksa, tuomio 27.4.2006, Kok. 2006, s. I-3449, 59 ja 60 kohta sekä asia C-150/04, komissio v. Tanska, tuomio 30.1.2007, Kok. 2007, s. I-1163, 66 ja 67 kohta).

219 Komission nostama kanne on siis jätettävä tutkimatta tältä osin.

220 Mitä tulee väitteeseen, joka koskee lehtokurpan riittämätöntä suojelua, on huomautettava, että tämän lajin metsästys sallitaan 1.3.–15.4. ja kesän lopusta talven alkuun.

221 Kun Nö JagdVO:n 22 §:ssä vahvistetussa järjestelmässä sallitaan tämän lajin metsästys yli viiden kuukauden ajan, siinä asetetaan liian suuri paine asianomaiselle kannalle.

222 Kuten tämän tuomion 186 ja 187 kohdasta ilmenee, tällainen järjestelmä ei voi missään tapauksessa kuulua direktiivin 9 artiklan soveltamisalaan.

223 Metson ja teeren osalta on muistutettava, kuten tämän tuomion 194 ja 195 kohdasta ilmenee, että kevätmetsästys vastaa kyseisten lajien paritteluvaihetta, joka on ajanjakso, jonka osalta direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa edellytetään erityissuojelutoimenpiteitä.

224 Vaikka on totta, että näiden kahden lajin syysmetsästyksestä ei ole säädetty ja että kevätmetsästys rajoittuu joka toiseen vuoteen, Itävallan tasavalta ei kuitenkaan ole esittänyt konkreettisia tietoja siitä, miten se varmistaa direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan noudattamisen erityisesti "pienien määrien" hyödyntämisen osalta.

225 Kuten tämän tuomion 199 ja 201 kohdasta ilmenee, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on taattava oikeudellisesti riittävän täsmällisellä tavalla ja tieteellisesti tunnustettujen tietojen perusteella, että enimmäismäärää ei missään tapauksessa ylitetä ja näin ollen kyseessä olevien lajien täysimääräinen suojelu varmistetaan (ks. vastaavasti asia C-79/03, komissio v. Espanja, tuomio 9.12.2004, Kok. 2004, s. I-11619, 41 kohta).

226 Riidanalaisissa säännöksissä ei kuitenkaan ole tällaisia täsmennyksiä.

227 Tämä komission väite on siis perusteltu kaikkien siinä tarkoitettujen lajien osalta lukuun ottamatta korpimetsoa, jonka osalta sitä ei voida ottaa tutkittavaksi.

– Oberösterreichin osavaltio

Asianosaisten lausumat

228 Komissio toteaa, että Oö SchonzeitenVO:n 1 §:n 1 momentin mukaisesti metsästys on sallittu pesimisaikana tai lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheissa, kun on yhtäältä kyse metsokoiraista (tämä metsästys on sallittu 1.–31.5., vaikka sen pitäisi komission mukaan olla sallittua 1.10.–28.2.), teerikoiraista (tämä metsästys on sallittu 1.–31.5. eikä 21.9.–31.3.) ja korpimetsokoiraista (tämä metsästys on sallittu 1.–31.5. eikä 1.10.–28.3.) ja toisaalta lehtokurpista (tämä metsästys on sallittu 1.10.–30.4. eikä 11.9.–19.2.).

229 Itävallan tasavalta korostaa, että metson, teeren ja korpimetson kevätmetsästys ajoittuu paritteluvaiheeseen eikä siis kuulu direktiivin 7 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan.

230 Kyseinen jäsenvaltio viittaa tämän osalta tämän tuomion 179–183 kohdassa esitettyyn argumentaatioonsa Kärntenin osavaltiossa voimassa olevan metsästysjärjestelmän osalta.

231 Se toteaa lehtokurpan osalta, että säädetyt metsästysajat poikkeavat direktiivistä yksinomaan koiraiden osalta, jotka ovat itse asiassa ainoita paritteluvaiheessa metsästettäviä yksilöitä. Naaraita ei näin ollen sen mukaan häiritä missään lisääntymisvaiheessa. Tämän lajin biologiset erityispiirteet takaavat lisäksi sen, että tämä metsästysjärjestelmä on kyseisten kantojen järkevän hyödyntämisen ja ekologisesti tasapainoisen sääntelyn periaatteiden mukainen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

232 Metson ja teeren suojelua koskevan väitteen osalta on muistutettava, että kuten tämän tuomion 194 ja 195 kohdasta ilmenee, metsästysaika, jonka Oberösterreich on vahvistanut näille kahdelle lajille, vastaa ajanjaksoa, jolloin on sovellettava erityistä suojelua direktiivin 7 artiklan 4 kohdan nojalla.

233 Vaikka on totta, että yksinomaan kyseisten lajien kevätmetsästys on sallittu, Itävallan tasavalta ei ole esittänyt seikkoja, joilla voitaisiin osoittaa, että tämä järjestelmä

vastaa direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistettuihin vaatimuksiin, sellaisina kuin niitä on täsmennetty oikeuskäytännössä (ks. tämän tuomion 199 ja 201 kohta). Riidanalaisessa säädöksessä ei erityisesti täsmennetä, missä määrin kyseisessä järjestelmässä taataan se, että hyödyntäminen rajoittuu "pieniin määriin".

234 Mitä tulee väitteeseen, joka koskee korpimetson, joka on metson ja teeren risteytyksen tuloksena syntynyt lintu, metsästysjärjestelmää, on muistutettava, että direktiivin 1 artiklan mukaan direktiivin tavoitteena on kaikkien sellaisten lintulajien suojelu, jotka elävät luonnonvaraisina jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalla alueella, jossa perustamissopimusta sovelletaan.

235 Tämän osalta, kuten julkisasiamies korosti ratkaisuehdotuksensa 93 kohdassa, biologinen laji määritellään kaikkien niiden yksilöiden kokonaisuudeksi, jotka muodostavat lisääntymiskykyisen yhteisön.

236 Itävallan tasavalta kuitenkin kiisti vastineessaan, että sellaisen parittelun hedelmä, jonka osapuolena on naaras- tai uroskorpimetso, voisi kuoriutua munasta vapaudessa, eikä komissio kiistänyt sitä tältä osin.

237 Komissio ei siis ole osoittanut, että korpimetson osalta on olemassa lisääntymiskykyinen yhteisö, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että korpimetso on erillinen laji, joka kuuluu tämän vuoksi direktiivin soveltamisalaan.

238 Korpimetson metsästysjärjestelmää Oberösterreichissa koskeva väite on siis hylättävä perusteettomana.

239 Mitä tulee väitteeseen, joka koskee lehtokurpan metsästysjärjestelmää, on todettava, että tätä lajia voidaan metsästää paitsi keväällä myös syksyllä ja talvella.

240 Tällainen järjestelmä on siinä vahvistettujen metsästysaikojen laajuuden vuoksi ristiriidassa direktiivin suojeluvaatimusten kanssa, kuten tämän tuomion 186 ja 187 kohdasta ilmenee, eikä se ole oikeutettavissa direktiivin 9 artiklan perusteella.

241 Mitä tulee lopuksi Itävallan tasavallan tekemään eroon asianomaisen lajin koiraiden ja naaraiden välillä, on riittävää todeta, että tähän eroon ei ole mitään oikeudellista perustaa direktiivin säännöksissä, jotka koskevat sen suojelun laajuutta, jota luonnonvaraisiin lintuihin on sovellettava.

242 Komission väite, joka koskee Oberösterreichissa voimassa olevaa metsästysjärjestelmää, on siis hyväksyttävä kaikkien siinä tarkoitettujen lajien osalta korpimetsoa lukuun ottamatta.

– Salzburgin osavaltio

Asianosaisten lausumat

243 Komissio toteaa, että Sbg JagdG:n 54 §:n 1 momentista yhdessä Sbg Schonzeiten-VO:n 1 §:n kanssa seuraa, että tiettyjen lajien metsästys on sallittu pesimis-, lisääntymis- tai poikastenkasvatusaikana eli ajanjaksoina, joina metsästys on

periaatteessa kielletty, vaikka direktiivin 9 artiklassa säädetyt poikkeamisedellytykset ja -perusteet eivät täyty. Kyseessä ovat komission mukaan metso (jonka metsästys on sallittu 1.–31.5., vaikka sen pitäisi komission mukaan olla sallittu 1.10.–28.2.), teeri (jonka metsästys on sallittu 1.5.–15.6. eikä 21.9.–31.3.), korpimetso (jonka metsästys on sallittu 1.5.–15.6. eikä 1.10.–28.3.) ja lehtokurppa (jonka metsästys on sallittu 1.3.–15.4. ja 1.10.–31.12. eikä 11.9.–19.2.).

244 Komissio toteaa, että Sbg JagdG:n 60 §:n 3 a momentissa tyydytään vahvistamaan vähimmäismetsästysmäärä ja tarvittaessa enimmäismäärä. Metsästyssuunnitelmien laatimisen yhteydessä on sen mukaan näin ollen täysin mahdotonta arvioida poikkeamisperusteita direktiivin 9 artiklan valossa.

245 Metson, teeren ja korpimetson paritteluaikana tapahtuvan metsästyksen osalta Itävallan tasavalta viittaa lähinnä argumentaatioonsa, joka koskee kyseisten lajien suojelujärjestelmää Kärntenissä (ks. tämän tuomion 179–183 kohta).

246 Tämä jäsenvaltio selittää, että metsästyssuunnitelmia koskevan asetuksen antamisen aikana toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon edellytyksiä ja perusteita, joiden mukaan on sallittua poiketa direktiivissä säädetyistä kielloista direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti.

247 Kyseinen jäsenvaltio täsmentää, että Sbg JagdG:n 60 §:n 3 a momentin mukaan sallittu enimmäismetsästysmäärä on vahvistettava siten, että saadaan tai pysytetään kanta, joka on Sbg JagdG:n 3 §:ssä vahvistettujen periaatteiden mukainen. Metsästyssuunnitelmia koskeva asetus annetaan lisäksi sellaisen tarkan luettelon

perusteella, joka koskee kirjattuja vahinkoja sekä asianomaisten lajien kantaa koskevia selontekoja ja arvioita. Kyseisessä asetuksessa mainitut luvut on ymmärrettävä enimmäismetsästysmääriksi.

248 Itävallan tasavalta lisää, että sallitut toimenpiteet koskevat yksinomaan Sbg JagdG:n 59 §:n 1 momentissa tarkoitettuja lintulajeja eli lintulajeja, joita ei luetella direktiivin liitteessä II lajeina, joita voidaan metsästää Itävallassa. Mitään tätä koskevaa metsästyssuunnitelmaa ei sen mukaan ole kuitenkaan laadittu, joten kyseiset lintulajit kuuluvat yleisen metsästyskiellon piiriin. Niiden metsästys voidaan tietyissä tapauksissa sallia yksinomaan Sbg JagdG:n 104 §:n 4 momentin perusteella, mutta kuitenkin ainoastaan direktiivissä vahvistettujen suojeluaikojen ulkopuolella.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

249 Kuten tämän tuomion 186 ja 187 kohdasta ilmenee, lehtokurpan kevätmetsästystä sen syysmetsästyksen ohella, joka tämän lajin osalta on niin ikään sallittu, ei voida oikeuttaa direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdan perusteella.

250 Sen määrittelemiseksi, täyttyvätkö metson ja teeren, joiden osalta yksinomaan kevätmetsästys on sallittu, metsästykseen liittyvät poikkeamisedellytykset ja -perusteet, on todettava, että Sbg JagdG:n 59 §:n 1 momenttia sovelletaan yksinomaan lajeihin, joita ei mainita direktiivin liitteessä II lajeina, joita voidaan metsästää Itävallassa.

251 Metso ja teeri kuitenkin mainitaan direktiivin kyseisessä liitteessä. Nämä kaksi lajia eivät siis kuulu metsästyksen suunnittelun piiriin.

252 Sen osalta, voidaanko kyseisten lajien metsästys perustella direktiivin 9 artiklan nojalla, on todettava, että vastaaja ei ole osoittanut, että Salzburgin osavaltion lainsäädäntö on direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn poikkeamisperusteen mukainen.

253 Itse asiassa Sbg JagdG:n 59 §:n 1 momentissa annetaan metsästyssuunnitelman arviointi viranomaiselle, jolla on toimivalta antaa asetuksia, eikä tätä toimivaltaa ole supistettu sitovilla määrällisillä tekijöillä.

254 Kanne on näin ollen perusteltu lehtokurppaan, metsoon ja teereen sovellettavan metsästysjärjestelmän osalta.

255 Salzburgin osavaltion korpimetson metsästystä koskevien säännösten osalta on muistutettava, että kuten tämän tuomion 234–237 kohdasta ilmenee, ei ole osoitettu, että tämä laji kuuluu direktiivin soveltamisalaan.

256 Korpimetson metsästystä Salzburgin osavaltiossa koskeva väite on siis hylättävä perusteettomana.

257 Edellä esitetystä seuraa, että tämä väite on perusteltu Salzburgin osavaltion metsästysjärjestelmän osalta kaikkien mainittujen lajien osalta korpimetsoa lukuun ottamatta.

– Tirolin osavaltio

Asianosaisten lausumat

258 Komissio huomauttaa, että DurchfVO Tiroler JagdG:n 1 §:n 1 momentissa vahvistetaan metsästysaikoja, jotka ulottuvat pesimis-, lisääntymis- tai poikasten-kasvatusvaiheisiin, kun on kyse metsosta (jonka metsästys on sallittu 1.–15.5. parittomina vuosina, kun sen komission mukaan pitäisi olla sallittu 1.10.–28.2.) ja teerestä (jonka metsästys on sallittu 10.–31.5. eikä 21.9.–31.3.), joten se poikkeaa tältä osin direktiivin 7 artiklan 4 kohdasta.

259 Komissio korostaa, että jos metsoa ja teereä, jotka ovat erityisen uhanalaisia lajeja Itävallassa, saadaan metsästää vain poikkeuksellisesti direktiivin 9 artiklan mukaisesti, tässä säännöksessä vahvistettuja poikkeamisedellytyksiä ja -perusteita on valvottava.

260 Itävallan tasavalta viittaa argumentaatioonsa, joka koskee mainittujen lajien kevätmetsästysjärjestelmää, joka vastaa niiden paritteluvaihetta, Kärntenin osalta (ks. tämän tuomion 179–183 kohta).

261 Tämä jäsenvaltio korostaa myös, että Tirolissa on vaikea metsästää syksyn lopussa tai talvella ja että asianomaisten lajien kannat eivät missään tapauksessa ole uhanalaisia tällä alueella.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

262 Direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa säädetyn suojelujärjestelmän laajuuden osalta on muistutettava, kuten ilmenee tämän tuomion 194 ja 195 kohdasta, että tämä järjestelmä ulottuu metson ja teeren paritteluvaiheeseen.

263 Mitä tulee Itävallan tasavallan väitteeseen, joka koskee metsästyksen harjoittamisen vaikeutta Tirolissa syksyllä ja talvella, on riittävää todeta, että tällaista näkemystä ei voida liittää mihinkään direktiivin 9 artiklassa säädettyyn poikkeamisperusteeseen.

264 Kanne on siis perusteltu DurchfVO Tiroler JagdG:n 1 §:n 1 momentissa vahvistettujen metson ja teeren metsästysaikojen osalta.

– Vorarlbergin osavaltio

Asianosaisten lausumat

265 Komissio toteaa, että Vlbg JagdVO:n 27 §:n 1 momentissa vahvistettu metsästysaika ei ole direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen teeren osalta. Metsästysaika vahvistettiin sen mukaan ajalle 11.–31.5., vaikka se olisi pitänyt vahvistaa ajalle 21.9.–31.3. Se ajoittuu näin ollen asianomaisen lajin paritteluvaiheeseen.

266 Itävallan tasavalta toteaa, että riistalintulajien osalta – teereä lukuun ottamatta – Vlbg JagdVO:ssa vahvistetaan direktiivin mukaisia metsästysaikoja. Se viittaa tältä osin argumentaatioonsa, joka koskee direktiivin täytäntöönpanoa Kärntenissä (ks. tämän tuomion 179–183 kohta).

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

267 Komission esittämän väitteen perusteltavuuden arvioimiseksi riittää, kun todetaan, kuten tämän tuomion 194 ja 195 kohdasta ilmenee, ettei Itävallan tasavalta ole osoittanut, että tässä väitteessä tarkoitettu kansallinen lainsäädäntö täyttää direktiivin 9 artiklassa säädetyt poikkeamisedellytykset ja -perusteet sen 7 artiklan 4 kohdassa vahvistettujen erityissuojeluvaatimusten valossa.

268 Komission väite, joka koskee Vlbg JagdVO:n 27 §:n 1 momentissa vahvistettua teeren metsästysaikaa, on siis perusteltu.

– Wienin osavaltio

Asianosaisten lausumat

269 Komissio esittää, että Wiener JagdG:n 69 §:ssä yhdessä Wiener SchonzeitenVO:n 1 §:n 1 momentin kanssa vahvistetaan lehtokurpan metsästysaika, joka ulottuu

pesimis-, lisääntymis- ja poikastenkasvatusvaiheisiin, joita koskee periaatteessa metsästyskielto direktiivin 7 artiklan 4 kohdan nojalla, viittaamatta merkityksellisiin poikkeamisedellytyksiin, joista säädetään direktiivin 9 artiklassa.

270 Itävallan tasavalta väittää, että tässä väitteessä tarkoitettu metsästysjärjestelmä on direktiivin 9 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn poikkeuksen mukainen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

271 Tämän tuomion 198 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa on huomautettava, ettei Itävallan tasavalta ole Wienin osavaltion osalta esittänyt seikkoja, joilla voidaan osoittaa, että direktiivin 9 artiklassa säädetyt edellytykset ja perusteet täyttyvät, erityisesti lintujen "pienien määrien" hyödyntämisen osalta kyseisen artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti, ja että muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole kyseisen kohdan johdanto-osan mukaisesti.

272 Kanne on näin ollen hyväksyttävä Wiener JagdG:n 69 §:ssä ja Wiener SchonzeitenVO:n 1 §:n 1 momentissa säädetyn lehtokurpan metsästysajan osalta Wienin osavaltiossa.

Direktiivin 8 artiklan rikkominen Niederösterreichissa

– Asianosaisten lausumat

273 Komissio väittää, että Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentissa ei ole säännöksiä, joissa määritellään riittävästi direktiivin 8 artiklan nojalla kielletyt metsästyskeinot, kun sitä tarkastellaan yhdessä direktiivin liitteessä IV olevan a kohdan kanssa. Siinä on päinvastoin vain yleinen viittaus sallittuihin pyydystämis- ja tappamisvälineisiin, -laitteisiin ja -menetelmiin.

274 Komissio väittää, että vaikka toimivaltaisen viranomaisen velvollisuutena on toimia direktiivin mukaisesti, direktiivin mukainen hallintokäytäntö ei vastaa yhteisön lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon vaatimuksia.

275 Itävallan tasavalta katsoo, että Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentti, jossa sallitaan suojeltujen eläinten tappaminen erityislupien perusteella, vastaa direktiivin 8 artiklan säännöksiä.

276 Tämä jäsenvaltio katsoo, että Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentin tavoitteen osalta valitun lainsäädäntötekniikan vuoksi direktiivissä vaadittu suoja varmistetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on sen mukaan vahvistettava pyydystämis- tai tappamisvälineet, -laitteet ja -menetelmät, joiden käyttö sallitaan erityislupien nojalla. Asianomaisten viranomaisten on tehtävä päätöksensä direktiivin mukaisesti ja, kun otetaan huomioon kansallisen lainsäädännön yhdenmukaisen soveltamisen periaate, noudattaen myös Nö JagdG:n 95 §:ssä säädettyjä kieltoja.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

277 Kuten tämän tuomion 92 kohdassa muistutettiin, direktiivin tarkka täytäntöönpano on erityisen tärkeää, koska yhteisen luonnonperinnön hoito on uskottu kullekin jäsenvaltiolle sen alueella (ks. asia 236/85, komissio v. Alankomaat, tuomio 13.10.1987, Kok. 1987, s. 3989, 5 kohta).

278 Näin ollen väite siitä, että käytäntö on direktiivin mukainen, ei täytä direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon vaatimuksia.

279 Erityisesti pyydystämis- tai tappamisvälineiden, -laitteiden ja -menetelmien osalta jäsenvaltioiden on laadittava oikeudellisesti sitovalla tavalla lainvastaisten käytäntöjen luettelo (ks. vastaavasti em. asia komissio v. Alankomaat, tuomio 13.10.1987, 27 ja 28 kohta).

280 On lisättävä, että direktiivissä säädettyjen kieltojen käyttää tiettyjä pyydystämisvälineitä metsästyksen aikana on perustuttava luonteeltaan normatiivisiin säännöksiin. Oikeusvarmuuden periaate edellyttää, että kyseessä olevat kiellot toistetaan sitovissa säädöksissä (ks. vastaavasti asia C-339/87, komissio v. Alankomaat, tuomio 15.3.1990, Kok. 1990, s. I-851, 22 kohta).

281 Se, että direktiivin kanssa ristiriitaista käytäntöä ei ole olemassa, ei voi vapauttaa asianomaista jäsenvaltiota sen velvollisuudesta toteuttaa lainsäädännöllisiä ja hallinnollisia toimenpiteitä direktiivin säännösten asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Lisäksi se, että jäsenvaltiossa ei voida turvautua tiettyyn pyydystämisvälineeseen, ei voi olla syy olla saattamatta tällaista kieltoa osaksi kansallista oikeusjärjestystä (ks. em. asia komissio v. Alankomaat, tuomio 15.3.1990, 32 kohta).

282 On lisättävä, että viittauksella Nö JagdG:n 95 §:ään ei voi olla merkitystä, koska tämän lain soveltamisalaan kuuluvat yksinomaan luonnonvaraiset metsästettävät eläinlajit, mutta eivät kaikki luonnonvaraiset lintulajit, jotka kuuluvat direktiivin soveltamisalaan.

283 Direktiivin 8 artiklaa ei näin ollen ole pantu asianmukaisesti täytäntöön Niederösterreichissa.

284 Komission kanne on siis perusteltu tältä osin.

Direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkominen Burgenlandissa, Niederösterreichissa, Oberösterreichissa, Salzburgin osavaltiossa ja Tirolissa

– Burgenlandin osavaltio

Asianosaisten lausumat

285 Komissio toteaa, että Bgld JagdG:n 88 a §:n 1 momentin mukaan kottaraisen metsästys on sallittua 15.7.–30.11. ja että saman pykälän 2 momentin mukaan tilanteessa, jossa tämän lajin yksilöitä ennakoidaan esiintyvän runsaasti, tämän toimenpiteen tarpeellisuus todetaan täytäntöönpanoasetuksella. Tässä toimivallassa ei komission mukaan kuitenkaan vahvisteta riittävällä tavalla direktiivin 9 artiklassa lueteltuja poikkeamisedellytyksiä ja -perusteita.

286 Itävallan tasavalta katsoo, että kun otetaan huomioon huomattavat vahingot, jotka kottarainen aiheuttaa viiniviljelmille, Burgenlandin osavaltio on katsonut tarpeelliseksi turvautua direktiivin 9 artiklan poikkeamissäännökseen ja antaa Bgld JagdG:n 88 a §:n. Muuta tyydyttävää ratkaisua ei sen mukaan ole, koska tämän lajin tavanomaiset karkotuskeinot ovat osoittautuneet riittämättömiksi.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

287 Aluksi on huomautettava, että kaikki poikkeamistoimenpiteet direktiivin suojelusäännöksiin on tutkittava sen 9 artiklassa säädettyjen edellytysten ja perusteiden valossa. Jäsenvaltiot eivät näin ollen voi valtuuttaa viranomaista, jolla on toimivalta antaa asetuksia, toteuttamaan toimenpiteitä, jotka poikkeavat direktiivissä säädetyistä suojelusäännöistä, määrittelemättä täsmällisellä tavalla kyseiseen artiklaan perustuvia aineellisia ja muodollisia vaatimuksia, joita tällaisten poikkeusten on noudatettava (ks. vastaavasti em. asia WWF Italia ym., tuomion 25 ja 28 kohta).

288 On kuitenkin todettava, että Bgld JagdG:n 88 a §:ssä ei säädetä, mitkä ovat sallitut pyydystämistä tai tappamista varten hyväksytyt välineet, laitteet tai menetelmät, eikä siinä myöskään vahvisteta sitovalla tavalla tämän toiminnan konkreettisia yksityiskohtia.

289 Tämän pykälän 2 momentin mukaan riittää, että täytäntöönpanoasetuksessa todetaan viiniviljelmiä uhkaava vaara, joka perustuu kottaraisten läsnäoloon. Siinä ei puolestaan vaadita, että annettava asetus sisältää täsmälliset selvitykset direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen perusteiden osalta.

290 Näin ollen Bgld JagdG:n 88 a §:ssä käyttöön otettu järjestelmä kottaraisten torjunnan osalta ei vastaa direktiivin 9 artiklassa säädettyjä poikkeamissääntöjä.

291 Komission väite on siis tältä osin perusteltu.

– Niederösterreichin osavaltio

Asianosaisten lausumat

292 Komissio väittää, että Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentissa myönnetty yleislupa tieteellisen tai pedagogisen toiminnan osalta ei sisällä tyhjentävää luetteloa niistä edellytyksistä ja perusteista, jotka on täytettävä, jotta luonnonvaraisten lintujen suojelua koskevista säännöksistä voidaan poiketa. Tämä lupa on lisäksi muotoiltu niin epämääräisin sanamuodoin, ettei sitä voida missään tapauksessa oikeuttaa direktiivin 9 artiklan perusteella.

293 Komissio väittää myös, että saman lain 21 §:n 2 momentissa sallitaan niin ikään poikkeaminen säännöksistä, jotka koskevat luonnonvaraisten lintujen suojelua, maa- tai metsätaloustoiminnan harjoittamiseksi, mutta siinä ei edellytetä, että tämän poikkeuksen on täytettävä direktiivin 9 artiklassa säädetyt edellytykset ja perusteet.

294 Itävallan tasavalta väittää, että direktiivissä edellytetty suojelu taataan Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentilla. Tätä säännöstä soveltaessaan toimivaltaisten viranomaisten on yhtäältä toimittava direktiivin mukaisesti ja toisaalta kansallista lainsäädäntöä

yhdenmukaisesti soveltaen, joten niiden on otettava huomioon metsästyslaissa vahvistetut suojeluvaatimukset. Joka tapauksessa käytännössä myönnetään ainoastaan hyvin suppeita poikkeuksia.

295 Tämä jäsenvaltio väittää, että Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentissa säädetyn poikkeuksen täytäntöönpanoon sisältyy myös mahdollisuus soveltaa tarvittaessa tiukempia perusteita kuin direktiivin 9 artiklassa säädetyt perusteet. Nö NSchG:n 21 §:n 2 momentissa puolestaan vahvistetaan nimenomaisesti, että poikkeuslausekkeita ei sovelleta, kun suojelluille kasveille, eläimille tai elinympäristöille aiheutetaan tahallaan vahinkoa.

296 Kyseinen jäsenvaltio lisää, että vaikka poikkeusten metsästysjärjestelmään sekä muihin direktiivin 5, 6 ja 8 artiklassa säädettyihin rajoituksiin ja kieltoihin on perustuttava ainakin yhteen direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa lueteltuun syyhyn, on myös otettava huomioon se, että lintujen pienien määrien pyydystäminen on mahdollista edellyttäen, että muita tässä jälkimmäisessä artiklassa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

297 Aluksi on todettava, että mahdollisuus poiketa suojelusäännöksistä, jotka koskevat metsästyksen harjoittamista, sekä direktiivin 5, 6 ja 8 artiklassa säädetyistä kielloista, edellyttää direktiivin 9 artiklan nojalla tiettyjen edellytysten ja perusteiden noudattamista.

298 Direktiivin täytäntöönpanon oikeudellista muotoa koskevien keskeisten edellytysten osalta on myös muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin on täsmentänyt, että direktiivin täysimääräinen oikeudellinen eikä pelkästään tosiasiallinen noudattaminen edellyttää, että jäsenvaltiot vahvistavat täsmälliset oikeussäännöt kulloinkin kyseessä olevalla alalla ja että se, ettei jäsenvaltiossa esiinny direktiivillä kiellettyä toimintaa, ei oikeuta jättämään säätämättä toiminnan kieltäviä säännöksiä (ks. em. asia komissio v. Alankomaat, tuomio 15.3.1990, 25 kohta).

299 On lisättävä, että jäsenvaltioiden on säädettävä yksityiskohtaisissa kansallisissa säännöksissä niistä edellytyksistä ja perusteista, joiden perusteella ne voivat poiketa direktiivissä säädetyistä kielloista (asia C-118/94, Associazione Italiana per il WWF ym., tuomio 7.3.1996, Kok. 1996, s. I-1223, 22 kohta).

300 Tästä seuraa, että laeissa ja asetuksissa, jotka jäsenvaltiot antavat alalla, on lueteltava tyhjentävästi syyt, joiden nojalla voidaan tarvittaessa poiketa direktiivissä säädetyistä suojelusäännöksistä.

301 Lisäksi, kuten tämän tuomion 162 kohdassa todetaan, direktiivin mukaiset hallintokäytännöt eivät täytä asianmukaisen täytäntöönpanon vaatimuksia.

302 Tässä tilanteessa on todettava, että Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentin sanamuodon valossa tämä säännös ei voi merkitä yhden direktiivin 9 artiklassa säädetyn poikkeamisperusteen asianmukaista täytäntöönpanoa.

303 Nö NSchG:n 21 §:n 2 momentin, jossa poistetaan maa-alueiden käyttö maa- ja metsätalouteen lintujen suojelua koskevien kieltojen soveltamisalalta, osalta on huomautettava, että tätä säännöstä ei sovelleta, jos suojelluille kasveille ja eläimille aiheutetaan tahallista vahinkoa.

304 Direktiivin 5 artiklassa säädetyt eri kiellot, joita voidaan soveltaa maa- tai metsätaloustoimintaan, liittyvät kuitenkin tahallisesti aiheutettuun vahinkoon.

305 Näin ollen Nö NSchG:n 21 §:n 2 momentissa säädetyt poikkeukset eivät voi kuulua direktiivin 9 artiklan soveltamisalaan.

306 Tästä seuraa, että komission väite, joka koskee direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdan rikkomista Niederösterreichin osavaltion lainsäädännöllä, on perusteltu Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentin osalta.

307 Sikäli kuin väite koskee Nö NSchG:n 21 §:n 2 momenttia, se ei puolestaan ole perusteltu.

– Oberösterreichin osavaltio

Asianosaisten lausumat

308 Komissio väittää, että Oö JagdG:n 60 §:n 3 momentti ei täytä direktiivin 9 artiklassa säädettyjä edellytyksiä ja perusteita, koska tässä kansallisessa säännöksessä sallittujen toimenpiteiden lainmukaisuus ei edellytä muun tyydyttävän ratkaisun puuttumista.

309 Itävallan tasavalta väittää, että kyseinen kansallinen säännös on yhteisön oikeuden mukainen, koska kaikki direktiivin 9 artiklan aineelliset ja muodolliset vaatimukset täyttyvät. Asianomaisessa kansallisessa säännöksessä tarkoitettuja lintuja suojellaan itse asiassa ympäri vuoden, ja Oö JagdG:n 48 §:ssä vahvistetusta suojelujärjestelmästä poikkeamiseksi on aina saatava lupa.

310 Tämä jäsenvaltio toteaa myös, että Oö JagdG:n 60 §:n 3 momentin valmistelutöistä ilmenee, että Oberösterreichin lainsäätäjä tutki itse direktiivin 9 artiklassa säädetyt edellytykset ja perusteet.

311 Tämä lainsäätäjä katsoi Itävallan tasavallan mukaan, että omistajille myönnetyt valtuudet sen estämiseksi, että viljelmille, karjalle ja muulle omaisuudelle aiheutuu vakavaa vahinkoa, ovat perusteltuja, koska omistajilla ei yleisesti ottaen ole muuta tyydyttävää ratkaisua, kun kyseessä olevat eläimet tunkeutuvat asuinrakennuksiin tai tilan rakennuksiin.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

312 On huomautettava, että Oö JagdG:n 60 §:n 3 momentissa sallitaan suojeltujen lintujen pyydystäminen, tappaminen tai haltuunotto "muille omaisuuden muodoille" aiheutuvien vahinkojen estämiseksi.

313 Tällainen poikkeamisperuste ei vastaa etuja, joita direktiivin 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan kolmannella luetelmakohdalla suojellaan.

314 Direktiivin 9 artiklan 2 kohdan neljännestä luetelmakohdasta ilmenee myös, että sen soveltamisesta vastuussa olevien jäsenvaltioiden viranomaisten on nimettävä elin, joka tutkii kunkin suunnitellun poikkeamistoimenpiteen osalta, täyttyvätkö tällaisen toimenpiteen sallimiseksi edellytetyt olosuhteet, lausuu muun muassa välineistä, laitteista tai menetelmistä, joita voidaan käyttää, ja määrittää tämän toimenpiteen rajat sekä henkilöt, jotka voivat käyttää sitä hyödykseen.

315 Oö JagdG:n 60 §:n 3 momentti ei kuitenkaan sisällä tällaisia täsmennyksiä.

316 On lisäksi todettava, että tässä säännöksessä ei myöskään täsmennetä direktiivin 9 artiklan 2 kohdan viidennessä luetelmakohdassa säädetyn valvonnan muotoa.

317 Mitä tulee lopuksi väitteeseen, joka koskee toimivaltaisten viranomaisten tämän kohdan mukaista tulkintaa, on muistutettava, kuten tämän tuomion 162 kohdassa on jo esitetty, että pelkällä hallintokäytännöllä, jolle on ominaista se, että hallintoelimet voivat halutessaan muuttaa sitä ja jota ei riittävällä tavalla tehdä julkiseksi, ei voida katsoa pantavan yhteisön oikeuden mukaisesti täytäntöön jäsenvaltioilla, joille direktiivi on osoitettu, olevaa täytäntöönpanovelvoitetta.

318 Näin ollen Oö JagdG:n 60 §:n 3 momentti ei ole direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdan mukainen.

319 Komission nostama kanne on näin ollen hyväksyttävä tältä osin.

– Salzburgin osavaltio

Asianosaisten lausumat

320 Komissio toteaa, että Sbg NSchG:n 34 §:n 1 momentin mukaisesti suojelusäännöksiin voidaan myöntää poikkeuksia muun muassa juomien valmistamiseksi. Komissio mukaan siinä ei kuitenkaan vahvisteta, minkä direktiivissä sallitun poikkeuksen soveltamisalaan tällainen järjestelmä voisi kuulua.

321 Komissio väittää myös, että Sbg JagdG:n 72 §:n 3 momentin mukaisesti kieltoon käyttää ansoja luonnonvaraisten eläinten tappamiseksi voidaan myöntää poikkeuksia ottamatta huomioon direktiivin 9 artiklassa säädettyjä edellytyksiä ja perusteita. Sbg JagdG:n 72 §:n 3 momentin suppea tulkinta ei sen mukaan sitä paitsi riitä siihen, että edellä mainitut edellytykset ja perusteet täytetään oikeudellisesti sitovalla tavalla.

322 Sbg NSchG:n 34 §:n 1 momentissa mainitun juomien valmistamisen osalta Itävallan tasavalta väittää, että tätä säännöstä ei sovelleta lintuihin. Kyseessä on sen mukaan poikkeus, jolla pyritään sallimaan alkoholipitoisten juomien valmistaminen tietyistä kasvilajeista. Lisäksi tässä säännöksessä sallitaan sen mukaan poikkeusten myöntäminen ainoastaan siinä tapauksessa, että saman pykälän 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

323 Mitä tulee ansojen käyttämiseen Sbg JagdG:n 72 §:n 3 momentin nojalla, tämä jäsenvaltio väittää, että poikkeamisedellytykset ovat direktiivin 9 artiklan vaatimusten mukaiset.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

324 Aluksi on huomautettava, että Sbg NSchG:n 34 §:n 1 momentissa vahvistetaan poikkeamisperuste, joka liittyy juomien valmistamiseen ja jota ei esiinny direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa lueteltujen perusteiden tyhjentävässä luettelossa.

325 Kyseisen 34 §:n 1 ja 3 momentissa ei lisäksi rajoiteta millään tavoin siinä säädetyn poikkeuksen soveltamistapaa.

326 Mitä tulee toiseksi Sbg JagdG:n 72 §:n 3 momenttiin, on todettava, että tässä säännöksessä jätetään samoin huomiotta direktiivin 9 artiklan 1 kohdan poikkeamisperusteiden luettelon tyhjentävyys. Kyseisessä 72 §:n 3 momentissa sallitaan ansojen asettaminen muun muassa, kun yleistä etua, joka on tärkeydeltään verrattavissa niiden uhkien estämiseen, jotka koskevat ihmisten elämää tai terveyttä, ei voida suojata muutoin.

327 Kyseisessä luettelossa ei kuitenkaan esiinny tällaista poikkeamisperustetta.

328 Komission tätä väitettä on näin ollen pidettävä perusteltuna.

– Tirolin osavaltio

Asianosaisten lausumat

329 Komissio väittää, että Tiroler NSchVO:n 4 §:n 3 momentissa säädetään, että varista, kottaraista ja rastasta on laillista metsästää maa- ja metsätalousviljelmillä sekä

yksityispuutarhoissa, viittaamatta direktiivin 9 artiklassa säädettyihin edellytyksiin ja perusteisiin.

330 Itävallan tasavalta katsoo, että Tiroler NSchVO:n 4 §:n 3 momentti ei ole ristiriidassa direktiivin 9 artiklan kanssa, koska se ei ole poikkeus direktiivin 5, 6 ja 7 artiklaan. Erityisesti direktiivin 5 artiklan d kohdan mukaisesti yksinomaan häirintä, joka vaikuttaa merkittävästi direktiivin tavoitteisiin, on kielletty. Kolmen lajin sallitulla karkottamisella ei kuitenkaan sen mukaan ole tällaista vaikutusta.

331 Tämä jäsenvaltio korostaa myös, että direktiivin 5, 6 ja 7 artiklassa vahvistettu suojelujärjestelmä samoin kuin sen 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetty poikkeusjärjestelmä koskevat tahallista häirintää.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

332 On huomautettava, että Tiroler NSchVO:n 4 §:n 3 momentissa poistetaan täysin rajoituksetta kolme luonnonvaraista lintulajia direktiivissä säädetystä suojelujärjestelmästä, kun nämä lajit esiintyvät maa- tai metsätalousviljelmillä tai yksityispuutarhoissa tai niiden läheisyydessä.

333 On todettava, että tähän poikkeukseen ei liity minkäänlaista varausta sen täytäntöönpanotavasta.

334 On lisättävä, että jos asianomaiset lajit todella karkotettaisiin kaikilta tällä tavoin tarkoitetuilta alueilta, niiden elinympäristöt pienenisivät lähes olemattomiin. Näin ollen toisin kuin Itävallan tasavalta väittää, tästä seuraavalla häiriöllä voi olla merkittäviä vaikutuksia direktiivin suojelutavoitteisiin.

335 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että Tiroler NSchVO:n 4 §:n 3 momentilla ei noudateta direktiivin 9 artiklassa säädettyjä poikkeamisedellytyksiä ja -perusteita.

336 Komission esittämä väite tämän säännöksen osalta on näin ollen hyväksyttävä.

Direktiivin 11 artiklan rikkominen Niederösterreichissa

– Asianosaisten lausumat

337 Komissio katsoo, että Nö NSchG:n 17 §:n 5 momentin mukaan sellaisten lintujen istutus, joita ei esiinny luonnonvaraisina Niederösterreichissa, edellyttää, että nämä toimenpiteet eivät aiheuta alkuperäisen luonnon pysyvää heikentymistä. Tämä edellytys on kuitenkin lisäperuste direktiivin 11 artiklassa säädettyihin perusteisiin nähden.

338 Itävallan tasavalta huomauttaa, että Nö NSchG:n 17 §:n 5 momentin direktiivin kyseisen säännöksen mukaisessa tulkinnassa lupa istuttaa vieras laji luontoon evätään aina, jos tämä vahingoittaa paikallista eläimistöä ja kasvistoa.

– Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

339 Aluksi on muistutettava, kuten tämän tuomion 103 kohdassa esitettiin, että luonnonvaraisten lintujen aukottoman ja tehokkaan suojelun tärkeys koko yhteisössä niiden oleskelupaikasta tai muuttoreitistä riippumatta merkitsee, että kansallinen lainsäädäntö, jossa määritellään luonnonvaraisten lintujen suojelu kansallisen luonnonperinnön käsitteen mukaan, on ristiriidassa direktiivin kanssa.

340 On myös huomautettava, että direktiivin 11 artiklassa, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että sellaisen lintulajin istuttaminen jäsenvaltioiden Eurooppaan kuuluvalle alueelle, joka ei elä siellä luonnonvaraisena, ei vahingoita paikallista kasvistoa ja eläimistöä, vahvistetaan erityisen sitovat oikeussäännöt tällaisten lintulajien istutuksen sallimista koskevan mahdollisuuden osalta.

341 Nö NSchG:n 17 §:n 5 momentissa säädetään suojelujärjestelmä, joka poikkeaa direktiivin 11 artiklassa säädetystä järjestelmästä usein tavoin. On näin ollen katsottava, ettei se ole tämän jälkimmäisen säännöksen mukainen.

342 Mitä tulee väitteeseen, jonka mukaan toimivaltaiset kansalliset viranomaiset joka tapauksessa tulkitsevat kyseistä 17 §:n 5 momenttia tavalla, joka on direktiivin mukainen, on riittävää muistuttaa, kuten tämän tuomion 162 kohdasta ilmenee, että tällainen tilanne ei takaa direktiivin täysimääräistä täytäntöönpanoa.

343 Tämä komission viimeinen väite on näin ollen hyväksyttävä.

344 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että koska Itävallan tasavalta ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön seuraavia säännöksiä:

- direktiivin 1 artiklan 1 ja 2 kohta Burgenlandissa, Kärntenissä, Niederösterreichissa, Oberösterreichissa ja Steiermarkissa

- direktiivin 5 artikla Burgenlandissa, Kärntenissä, Niederösterreichissa, Oberösterreichissa ja Steiermarkissa

- direktiivin 6 artiklan 1 kohta Oberösterreichissa

- direktiivin 7 artiklan 1 kohta Kärntenissä, Niederösterreichissa ja Oberösterreichissa

- direktiivin 7 artiklan 4 kohta seuraavissa osavaltioissa seuraavien lajien osalta:

  - Kärntenissä metso, teeri, nokikana, lehtokurppa, sepelkyyhky ja turkinkyyhky

– Niederösterreichissa sepelkyyhky, metso, teeri ja lehtokurppa

– Oberösterreichissa metso, teeri ja lehtokurppa

– Salzburgin osavaltiossa metso, teeri ja lehtokurppa

– Steiermarkissa metso, teeri ja lehtokurppa

– Tirolissa metso ja teeri

– Vorarlbergin osavaltiossa teeri ja

– Wienin osavaltiossa lehtokurppa

– direktiivin 8 artikla Niederösterreichissa

– direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohta Burgenlandissa, Niederösterreichissa Nö NSchG:n 20 §:n 4 momentin osalta, Oberösterreichissa, Salzburgin osavaltiossa, Tirolissa ja Steiermarkissa

– direktiivin 11 artikla Niederösterreichissa,

se ei ole noudattanut EY 10 ja EY 249 artiklan eikä direktiivin 18 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

Oikeudenkäyntikulut

345 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut, että Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Itävallan tasavalta on pääosin hävinnyt oikeudenkäynnin kohteiksi jääneet jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevat kanneperusteet, se on velvoitettava korvaamaan näihin kanneperusteisiin liittyvät oikeudenkäyntikulut.

346 Niistä kannekirjelmässä esitetyistä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevista kanneperusteista, joista komissio on oikeudenkäynnin myöhemmässä vaiheessa luopunut, on todettava, että asianomaisista väitteistä luopuminen on tapahtunut sen jälkeen, kun moitittuja kansallisia säädöksiä oli muutettu. Tämä luopuminen on siis johtunut vastaajasta, koska kansallisen oikeuden säännösten mukauttaminen yhteisön oikeuden asettamiin vaatimuksiin on tapahtunut myöhässä. Työjärjestyksen 69 artiklan 5 kohdan nojalla Itävallan tasavalta on näin ollen

velvoitettava korvaamaan myös kyseisiin jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeviin kanneperusteisiin liittyvät oikeudenkäyntikulut. Vastaaja on näin ollen velvoitettava korvaamaan kaikki tässä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Koska Itävallan tasavalta ei ole pannut asianmukaisesti täytäntöön seuraavia säännöksiä:**

– **luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2.4.1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY 1 artiklan 1 ja 2 kohta Burgenlandissa, Kärntenissä, Niederösterreichissa, Oberösterreichissa ja Steiermarkissa**

– **direktiivin 79/409 5 artikla Burgenlandissa, Kärntenissä, Niederösterreichissa, Oberösterreichissa ja Steiermarkissa**

– **direktiivin 79/409 6 artiklan 1 kohta Oberösterreichissa**

– **direktiivin 79/409 7 artiklan 1 kohta Kärntenissä, Niederösterreichissa ja Oberösterreichissa**

– **7 artiklan 4 kohta seuraavissa osavaltioissa seuraavien lajien osalta:**

– **Kärntenissä metso, teeri, nokikana, lehtokurppa, sepelkyyhky ja turkinkyyhky**

– **Niederösterreichissa sepelkyyhky, metso, teeri ja lehtokurppa**

– **Oberösterreichissa metso, teeri ja lehtokurppa**

– **Salzburgin osavaltiossa metso, teeri ja lehtokurppa**

– **Steiermarkissa metso, teeri ja lehtokurppa**

– **Tirolissa metso ja teeri**

– **Vorarlbergin osavaltiossa teeri ja**

– **Wienin osavaltiossa lehtokurppa**

– **direktiivin 79/409 8 artikla Niederösterreichissa**

– **direktiivin 79/409 9 artiklan 1 ja 2 kohta Burgenlandissa, Niederösterreichissa Niederösterreichisches Naturschutzgesetzin 20 §:n 4 momentin osalta, Oberösterreichissa, Salzburgin osavaltiossa, Tirolissa ja Steiermarkissa**

– **direktiivin 79/409 11 artikla Niederösterreichissa,**

se ei ole noudattanut EY 10 ja EY 249 artiklan eikä direktiivin 79/409 18 artiklan mukaisia velvoitteitaan.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Allekirjoitukset